

AS474 II

D2.15

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 103

luty 1998

PAMIĘCI **P**
WŁADYSŁAWA
CISKA
 STUDENTA I ASYSTENTA
 POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ
 ŻOŁNIERZA AK I WIN
 STRACONEGO PRZEZ
 WŁADZĘ KOMUNISTYCZNĄ
 27 LISTOPADA 1948 ROKU

Jak to SIMPowcy w kamawale...

Prezydium obrad Koła SIMP: (od lewej) prof. Mieczysław Lech, JM Rektor prof. Andrzej Mulak, prof. Jan Koch, prof. Henryk Żebrowski, dr Bożena Ciałkowska i prof. Jerzy Jędrzejewski.

Przewodniczący OW SIMP przypina Prorektorowi dr Ludomirowi Jankowskiemu Srebrną Honorową Odznakę SIMP.

Sala obrad

Poloneza czas zacząć! Prowadzą dr Stanisław Piesiak (dziekan ds studiów wieczorowych na Wydz. Mechanicznym), dr hab. Joachim Potrykus, prof. pzw., (dyr. ds współpracy z przemysłem I-24) oraz dr Wacław Pszczotowski (I-24, członek Zarządu koła SIMP).

Państwo Izzyda (I-23) i Leszek (I-24) Sozańscy

Dr Bogumila Kuźnicka (I-19) i dr Leszek Noga

Prorektor Ludomir Jankowski (I-16) i inż. Andrzej Bielański (I-24) z żonami

Państwo Elżbieta (WCSS) i Janusz (I-10) Kaczmankowie

Prof. Jan Miodek (UWr) w zapale dydaktycznym

SIMP

Koło SIMP przy Politechnice Wrocławskiej istnieje już od 38 lat. Obejmuje swoją działalnością pięć instytutów: I-13, I-16, I-19, I-20 i I-24. Koło jest najsilniejsze w regionie, liczy 164 osoby. Ostatnio dołączyło 9 osób. W związku z upływem 4-letniej kadencji (1994-97) w dniu **22 stycznia** odbyło się sprawozdawczo-wyborcze zebranie koła.

Otworzyła je przewodnicząca, dr inż. Bożena Ciałkowska. Przypomniała zmarłych w ostatnich latach członków koła: panią prof. Anielę Gołąbek, mgr inż. Teodora Torosiewicza, doc. Rudolfa Haimanna, i prof. Stefana Stryczka. Podsumowała dorobek kadencji: 27 spotkań Zarządu Koła, obchody 35-lecia Koła SIMP (w listopadzie 1995 r.) oraz Kongres 50-lecia SIMPu. Organizowano zbiorowe wyjazdy na Targi Poznańskie, spotkania z innymi kołami SIMP oraz prelekcje.

Pani przewodnicząca wyraziła żal, że nie udało się odrodzić tradycji corocznych konkursów na najlepszą pracę dyplomową im. Prof. Romana Sobolewskiego. Podkreśliła też potrzebę wzmocnienia współpracy z OW SIMP.

Poddała pod rozważenie obecnych znaczenie członkostwa SIMPu oraz legitymacji rzeczoznawcy. Wyraziła nadzieję, że legitymacja członkowska SIMPu będzie świadectwem wyższych kwalifikacji zawodowych.

Na zakończenie dr Ciałkowska poruszyła temat tradycyjnych bali karnawałowych mechanika - SIMPowca.

Odbywają się one od 11 lat, a od 4 lat w klubach PWr, i mają coraz lepszą, zasłużoną sławę.

J.M.Rektor prof. Andrzej Mulak, który uświetnił obrady swoją obecnością, podkreślił znaczenie wiedzy mechanicznej dla wykształcenia każdego inżyniera i życzył zebrany owocnych obrad.

Następnie głos zabrali członkowie Koła: profesorowie Jan Koch, Mieczysław Lech i Jerzy Jędrzejewski.

Dziekan Wydziału Mechanicznego w swoim wystąpieniu mówił o zapotrzebowaniu na inżynierów mechaników w wielu dziedzinach

działalności technicznej. Wspomnił też o poszerzeniu oferty dydaktycznej swego wydziału przez uruchomienie kierunku studiów *Inżynieria i zarządzanie*. Ponadto zwrócił uwagę na fakt braku uprawnień SIMPu do certyfikowania inżynierów.

Dziekan Mieczysław Lech zaprezentował cztery specjalności kształcenia na swoim Wydziale Mechaniczno-Energetycznym, przedstawił obraz dobrej współpracy z przemysłem oraz ośrodkami uniwersyteckimi w USA i Anglii. Zachęcił do kontynuowania konkursu na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny mechaniki.

Prof. J.Jędrzejewski mówił o przedstawionych w rozmowach z ministrem Steinhofem postulacie, aby SIMP w momencie przyjęcia Polski do Unii Europejskiej uzyskał uprawnienia właściwe organizacjom inżynierskim. Podkreślił masowość organizacji, która zrzesza w kraju 850 członków.

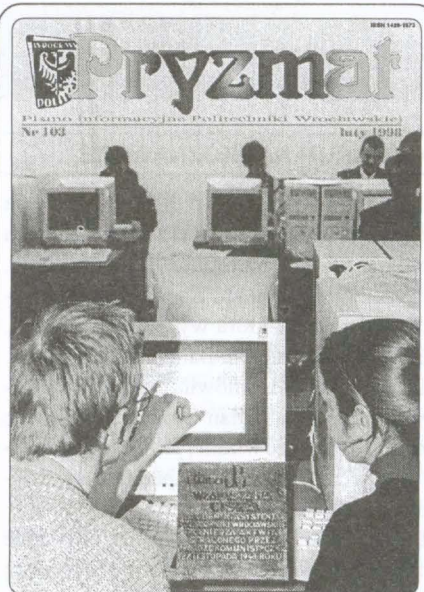
Jako przewodniczący OW SIMP prof. Jędrzejewski wręczył odznaczenia i dyplomy: dr B.Ciałkowska otrzymała Złotą Honorową Odznakę, a dr Ludomir Jankowski – Srebrną Honorową Odznakę SIMP. Dyplomy oraz książki przypadły inż. Bogdanie Chamskiej, Bogdanowi Ginterowi, inż. Jerzemu Gładyszowi i dr Stanisławowi Piesiakowi.

Dr Stanisław Kwaśniewski zdał sprawę z działalności Komisji Rewizyjnej.

Po dyskusji udzielono absolutorium ustępującemu zarządowi.

W skład nowych władz Zarządu koła SIMP weszli: przewodniczący – inż. Andrzej Bielański (I-24, tel. 36-38) oraz członkowie: dr Zbigniew Mirski (I-24, tel. 21-42), dr Stanisław Piesiak (I-19, tel. 27-66), dr Waław Pszczołowski (I-24, tel. 20-68), dr Zbigniew Smalec (I-24, tel. 27-04) i dr Wojciech Walkowiak (I-16, tel. 72-93-27).

Wybrano również delegatów na walne zebranie OW SIMP. Są to: mgr Adam Adamiak, dr Bożena Ciałkowska, prof. Jerzy Jędrzejewski, inż. Andrzej Bielański, dr hab. Edward Chlebus, prof. nzw, dr Lesław Krynicki, dr Zbigniew Mirski, dr Stanisław Piesiak, dr Waław Pszczołowski, dr Zbigniew Smalec oraz dr Wojciech Walkowiak.

Sieć bliżej!

Szanowni Państwo,

Prezentowana na okładce sala 140 była kiedyś dużą, dosyć zwyczajną i nudną salą wykładową o fatalnej akustyce. W ostatnich latach, za sprawą środków uzyskanych z programu TEMPUS przekształcono ją w laboratorium komputerowe, w którym pozostało jednak wiele wolnego miejsca. Teraz zapelni się stanowiskami komputerowymi dostępnymi dla studentów. Stanie się tak dzięki zrealizowanemu planowi powołania otwartego studentckiego laboratorium komputerowego. W momencie, gdy drukowany jest numer „Pryzmatu”, docierają do pomieszczeń Politechniki kolejne transporty sprzętu, który znajdzie się w ponad dwudziestu pracowniach Uczelni. Szerzej na ten temat – w wywiadzie Prorektora ds. Nauczania prof. Lucjana Jacaka i prof. Jana Zarzyckiego.

Sala 140, o czym nie wszyscy wiedzą, nosi od października 1990 roku imię Władysława Ciska, studenta Wydziału Mechaniczno-Elektrotechnicznego PWr, a zarazem (od 1 października 1945 r.) młodszego asystenta w Zakładzie Geometrii Wykreślnej. Został on aresztowany i uwięziony w grudniu 1947 roku. Zginął w wieku 27 lat.

Zachęcamy do zapoznania się z tekstem Tomasza Surmacza wyjaśniającego potrzebę ochrony serwerów e-mailowych Politechniki Wr. Zapowiadamy niedługo Wrocławskie Naukowe Targi Książki, które będą już w marcu i planowany na jesień Festiwal Nauki.

Donosimy, jak zwykle, o wydarzeniach w Radzie Głównej, na posiedzeniu Senatu i w innych gremiach. Nie musimy chyba zachęcać Państwa do obejrzenia znanych podczas szaleństw karnawałowych. Jeśli ktoś jeszcze nie wziął udziału w żadnym balu, musi wykorzystać ostatnią okazję, bo 25 lutego już Popielec.

O czym lojalnie ostrzega

Redakcja

Fot. Piotr Krasticki

Pryzmat

Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej
Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka
Redakcja: bud D-5, pok.22, tel. 320 22 89 i 320 21 17
e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Opr. graf., skanowanie, DTP, skład i łamanie, korekta: redakcja
Kolor naświetla: „FUNNA” W-w, ul. Krupnicza 2/4
Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakł. 1500 egz.
Druk koloru: „ELMA”, W-w, ul. Norwida 29

R O Z M A I T O Ś C I

XIV FORUM NAUKOZNAWCZE

15.12.1997 na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu odbyło się XIV Forum Naukoznawcze. Uczestniczyła w nim m.in. dyrektor Departamentu Badań KBN dr Barbara Bolkowska, która wygłosiła referat pt. „Zmiany w Komitecie Badań Naukowych”.

Dr B. Bolkowska omówiła podstawowe formy finansowania badań naukowych, a więc projekty badawcze własne, projekty zamawiane przez KBN, inwestycje aparaturowe, działalność statutową i badania własne.

Prelegentka zwróciła uwagę na zbyt duże rozproszenie środków oraz na potrzebę większego dofinansowania ośrodków naukowych, które dadzą gwarancję stworzenia laboratoriów środowiskowych.

Planuje się weryfikację ośrodków, które otrzymują fundusze na badania statutowe, by pieniądze tych nie otrzymywały instytucje, których nie można zaliczyć nawet do badawczo-rozwojowych. Już na 1998 rok zaproponowano taki podział, aby pieniądze trafiały do tych jednostek i osób w nich pracujących, które mają autentyczne osiągnięcia naukowe.

(Głos Uczelni, pismo UMK nr 1/1998)

FIZYCY INFORMUJĄ

Ukazał się nowy numer „Wrocławskiego Informatora Fizyków” wydawanego przez B. i P. Tomaszewskich z datą 16-31.01.1998.

Podaje on m.in. kalendarz seminariów naukowych z fizyki. Omawia reformę studiów na uniwersyteckich wydziałach fizyki. Ponadto przypomina o wykładach popularnonaukowych z fizyki dla młodzieży ze szkół średnich. Wykłady te odbywają się na Politechnice Wrocławskiej w każdą środę o godz. 17.15 (bud. A-1, sala 322), a także na Uniwersytecie Wrocławskim (sobota, godz. 12.00, „Pawilon” Instytutu Fizyki Doświadczalnej).

ODZYSKANO DWA OBRAZY

Dwa z ośmiu obrazów skradzionych w czerwcu ubiegłego roku z Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego odzyskali policjanci z Komendy Wojewódzkiej we Wrocławiu. Są to portrety cesarza Franciszka Karola Lotaryńskiego oraz hrabiego Karola Hoyma. Według ekspertów właśnie one przedstawiają największą wartość artystyczną i materialną spośród skradzionych dzieł. Niestety, ponieważ były przechowywane w nieodpowiednich warunkach i wielokrotnie przewożone, są obecnie w złym stanie.

Trwają działania zmierzające do odzyskania pozostałych obrazów.

AKADEMICKI KLUB LOTNICZY POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

18.01.1998 zarejestrowano na Politechnice Wrocławskiej międzywydziałowy klub studentów i pracowników zainteresowanych lotnictwem.

Walne zebranie członków klubu odbyło się 15.12.1997. Przyjęto na nim statut oraz wybrano siedmioosobowy zarząd.

W skład zarządu weszli pracownicy: Bogdan Ginter (przewodniczący), dr Janusz Gogała (wiceprzewodniczący) i Mirosław Pitorak (skarbnik) oraz studenci: Joanna Kuczwa (sekretarz), Jacek Ambrozik, Bartłomiej Kot i Tomasz Wierzbicki.

Akademicki Klub Lotniczy będzie – zgodnie ze statutem – popularyzował wiedzę lotniczą przez szkolenia i spotkania, organizował wystawy i imprezy lotnicze, prowadził działalność techniczno-projektową z zakresu modelarstwa i konstrukcji ultralekkich oraz organizował obozy szkoleniowo-rekreacyjne.

Klub zrzesza w swoich szeregach 15 pilotów szybowcowych i samolotowych, kilku pilotów paralotni i spadochroniarzy oraz kilku modelarzy. Łącznie deklaracje złożyło około 40 osób (studentów i pracowników).

Obecnie klub zabiega u władz uczelni o pomieszczenie, które umożliwi działalność szkoleniowo-techniczną.

Nawiązano kontakt z podobnym klubem działającym na Politechnice Rzeszowskiej.

Klub zamierza też włączyć się w inicjatywę powołania Akademickiego Ośrodka Lotniczego w słynnej przedwojennej szkole szybowcowej w Bezmiechowej koło Leska.

WAŻNY TERMIN

Zgodnie z Pismem Okólnym 1/98 **2 marca 1998** upływa termin składania wniosków o przyznanie nagród Ministra Edukacji Narodowej. Dziekani powinni składać udokumentowane wnioski w Sekcji Kształcenia i Rozwoju Kadry Naukowej (bud. A-1, p.153, tel. 38-73 lub 328-63-66).

Wnioski o przyznanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej należy składać do **13 marca 1998** w Sekretariacie Sekcji Kształcenia i Rozwoju Kadry Naukowej (bud. A-1, p. 153).

MIESZKANIA ZAKŁADOWE

W najbliższym czasie zostanie sfinalizowana sprzedaż kilkunastu mieszkań zakładowych PWR. Zgłosiło się około 160 chętnych do nabycia lokali. Cena za metr kwa-

dratowy mieszkania, po uwzględnieniu zniżek dla pracowników i emerytów PWR kształtują się bardzo korzystnie: 400-500 zł.

MEN INFORMUJE...

Ministerstwo Edukacji Narodowej przekazało Politechnice Wrocławskiej pismo chargé d'affaires a.i. przy Stałym Przedstawicielstwie RP przy Biurze Narodów Zjednoczonych i organizacjach międzynarodowych, Janusza Rydzkowskiego.

Poinformował on o swojej rozmowie z dyrektorem International Institute for Applied System Analysis, G.MacDonaldem.

Dyrektor IIASA pozytywnie wyrażał się o pracy polskich naukowców pracujących nad projektem transgranicznego przepływu zanieczyszczeń przemysłowych. Pierwsza część projektu dotyczyła ograniczeń emisji siarki. Obecnie pracują oni nad ograniczeniem emisji azotu. Potwierdził też gotowość swego instytutu do udzielania pomocy w zakresie reformy ubezpieczeń społecznych. Instytut może również zaangażować się w tematy związane z powodzią i inne projekty, które ministerstwa i instytucje naukowe widzą jako konieczne, ale nie mają środków na ich realizację. Ważne jest też uczestnictwo młodych naukowców w pracach IIASA. Podał też adres Instytutu:

**International Institute
for Applied System Analysis
A-2631 Laxenburg, Austria
Tel: 0043 2236 807
Fax: 00432236 71 313
Email: int@iiasa.ac.at
URL: http://www.iiasa.ac.at**

PRZEPRASZAMY...

W poprzednim numerze nieprecyzyjnie podaliśmy informację o uczestnikach spotkań w sprawie przyszłości ośrodków wypoczynkowych i kolonijnych PWR. Odbyły się dwa takie spotkania: 10 grudnia oraz 12-14 grudnia 1997. W pierwszym spotkaniu uczestniczyli: Prorektor ds. Ogólnych – dr inż. L.Jankowski, dyrektor administracyjny A.Kaczkowski, pani kustosz C.Palczak, członkowie Przedstawicielstwa Pracowniczego i wszystkich związków zawodowych. W drugim spotkaniu – 12-14.12. – uczestniczyli: Prorektor ds. Ogólnych dr inż. L.Jankowski, zastępca dyrektora administracyjnego M.Kotliński, dyrektor ds. technicznych M.Ostrowski, przedstawiciele związków zawodowych, Przedstawicielstwa Pracowniczego i ZUS oraz radca prawny PWR R.Bidziński. Wszystkich zainteresowanych serdecznie przepraszamy.

Autora zamieszczonego w poprzednim numerze fotoreportażu z Coimbrzy, pana **dr Przemysław Maliszkievicza** przepraszamy za pomyłkę w jego nazwisku.

S E N A T

XVI POSIEDZENIE SENATU

(22.01.1998 r.)

Senat uczcił pamięć zmarłego 22 grudnia 1997 **prof. dr hab. Zdzisława Ruzewicza**.

• Postanowiono zmienić nazwę Instytutu Technologii Elektronowej (I-25) na „Instytut Techniki Mikrosystemów”(51:1:0). Dziekan Wydziału Elektroniki **prof. R.Nowicki** uzasadnił wniosek ogólnymi trendami i potrzebą rozwoju badań w obszarze niezawłaszczonym przez wielkie koncerny z Japonii i USA.

• **JM Rektor** przedstawił formalne trudności wynikające z istnienia instytutów międzywydziałowych. Stwierdził, że międzywydziałowość miała służyć interdyscyplinarności, ale rzeczywistość często była inna: o strukturze decydowały niejednokrotnie czynniki personalne.

Prorektor prof. J.Zdanowski, przewodniczący Senackiej Komisji ds. Przekształceń Struktury Organizacyjnej PWr, podkreślił potrzebę zmian struktury Uczelni ze względu na trudności z rozliczaniem kosztów jednostek międzywydziałowych. Zaproponował zmianę (od 1 marca) przepisów Statutu PWr: wycofanie z §24 ustępów 4 i 5. Spowodowałoby to, że na PWr mogłyby istnieć instytuty międzywydziałowe, ale jako odrębne jednostki (właściwie pozawydziałowe), a każdy pracownik zostałby przypisany do konkretnego wydziału lub, w razie powołania instytutów pozawydziałowych, do takiego instytutu.

Prorektor ds. Nauki naświetlił sytuację w poszczególnych reorganizowanych instytutach. Na tym tle szczególna jest sytuacja Instytutu Metrologii Elektrycznej, który nie spełnia statutowych wymogów dotyczących kadry. Zawniósł też głosowanie nad przypisaniem I-30 do Wydziału Chemicznego z jednoczesnym delegowaniem 4 pracowników naukowych z W-11 do I-30.

Prof. J.Sworakowski zapytał, czy kwestia zmian statutowych była konsultowana z Senacką Komisją ds. Regulaminów i Statutu. **Prof. Zdanowski** stwierdził, że Komisja odmówiła konsultacji ze względu na kontrowersyjność sprawy. **Dr R.Radomski** powiedział, że Komisja nie może opiniować przepisów rangi wyższej niż statut.

Prof. J.Sworakowski podkreślił interdyscyplinarność I-30. Poprosił o wyjaśnienie zasad „delegowania” pracowników naukowych: komu w takiej sytuacji będą oni podlegać? Od kogo będą zależały ich awanse i podwyżki? Czy on sam, pracownik I-30 należący do WPPT, będzie w nowej sytuacji

delegowany z Wydz. Chemii na WPPT czy z WPPT do I-30? Podobne wątpliwości przedstawili **dr J.Górniak** i **prof. J.Koch**.

Prof. M.Hardygóra przedstawiła doświadczenia swojego wydziału w tym zakresie: pracownicy W-6 są w I-3 i I-9.

Prof. J.Zdanowski stwierdził, że zmiany mają na celu jednoznaczne przyporządkowanie instytutów dziekanom, ale z jednoczesnym zachowaniem swobody działania kadry.

Prof. M.Piekarski wyraził obawę, że w ten sposób przesuwają się problemy niekonsekwencji struktury na niższy, niewidoczny dla NIK-u szczebel. W wyniku tego mogą powstać niebezpieczne precedensy, np. formalnie dopuszczalna, ale praktycznie nie do przyjęcia byłaby sytuacja, w której połowa wydziału zostaje oddelegowana.

Prof. K.Wójs, jako reprezentant „małych wydziałów” mających słabszą pozycję przy konkurowaniu o przejęcie instytutów międzywydziałowych niż duże, silne wydziały, przedstawił propozycję odgórnego wsparcia ich starań, np. przez pomoc dla instytutów, które zechcą przyłączyć się do małego wydziału. **JM Rektor** zadeklarował taką pomoc.

Prof. J.Koch zapytał, czy dopuszczalne jest, by pracownik wydziału A, nie będąc członkiem rady wydziału B, był dyrektorem instytutu na wydziale B. Czy nie jest to sprzeczne z ideą przyporządkowania?

Dr hab. R.Rymaszewski podniósł sprawę przyporządkowania wydziałom pracowników nie będących nauczycielami akademickimi. Zapytał też o sposób powoływania zarządu komisarycznego po rozwiązaniu instytutu. **Prorektor ds. Nauki** odparł, że po wprowadzeniu zmian, które zaproponował, nastąpią dalsze posunięcia formalne, które będą omawiane na dalszych posiedzeniach.

Prof. H.Hawrylak zauważył, że PWr ma wyjątkowo dużo ciał mających uprawnienia do nadawania stopni. Jest ich 30, a więc prawie 3 razy więcej niż wydziałów. Może należy zastanowić się nad pozycją instytutów w obecnej strukturze, gdyż CK dąży do przydzielania uprawnień wydziałom.

Prof. J.Zdanowski powiedział, że instytuty na dużych wydziałach są potrzebne ze względów organizacyjnych, zaś uprawnienia instytutów do nadawania stopni, choć anachroniczne, określają rangę instytutu.

Poddano pod głosowanie wnioski o skreślenie ustępów 4 i 5 z §24 Statutu. Ponieważ zmiany statutowe wymagają kwalifikowanej większości, która wynosi 44 głosy,

wynik 39:3:10 nie dał pozytywnego wyniku.

Prof. J.Zdanowski złożył wniosek o reasumpcję głosowania, które również dało wynik negatywny (42:4:6).

W związku z tym nie można było poddać pod głosowanie wniosku o przyłączenie I-30 do Wydziału Chemicznego. Natomiast przyjęto wniosek o likwidacji I-21 (47:0:3).

• Senat zatwierdził powołanie nowych kierunków studiów: „Inżynierii materiałowej” na Wydziale Chemicznym (47:0:1) oraz „Automatyki i robotyki” na Wydziale Elektrycznym (47:0:0). **Prof. J.Świątek** poinformował, że propozycje te uzyskały pozytywną opinię Komisji ds. Dydaktyki i Spraw Studenckich: uwzględniono minima programowe określone przez RGSzW i obsadę kadrową.

Dziekan R.Grząślewicz powiedział przy tej okazji, że kontrolerzy NIK-u prezentowali pogląd, iż różne wydziały nie powinny mieć kierunków o tej samej nazwie. Nie należy się poddawać tym sugestiom, gdyż ten sam kierunek oferowany przez kilka wydziałów podnosi walor uczelni.

Prorektor ds. Nauczania zapowiedział tendencje unifikacyjne w dydaktyce polegające na wprowadzaniu w przyszłości studiów międzywydziałowych. Koncepcja ta nie powinna budzić obaw poszczególnych wydziałów, skoro wzrosła znacznie liczba przyjmowanych studentów (PWr zanotowała wzrost 25%, gdy w skali kraju przyrost liczby studentów uczelni państwowych wynosi 8%).

• Senat zapoznał się ze sprawozdaniem z działalności organizacji studenckich w 1997 roku przygotowanym przez **mgr A.Soleckiego**, a zreferowaną przez **Prorektora L.Jacaka**.

• Senat wyraził zgodę (48:0:0) na przedłużenie na 1998 rok uchwał senackich z poprzednich lat, które umożliwiają zwiększanie z innych źródeł niż dotacja budżetowa rocznego wynagrodzenia pracownika. Wzrost dochodu nie może przekroczyć 70% w skali rocznej.

• Problematyka będąca przedmiotem interpelacji **prof. J.Sworakowskiego** została szeroko omówiona w trakcie posiedzenia, więc nie udzielono odrębnej odpowiedzi.

Prorektor L.Jacak udzielił natomiast (w zastępstwie nieobecnego **prof. Mulaka**) odpowiedzi na interpelację **dr W.Jabłońskiego**. Choć nie powołano jeszcze żadnej szkoły zawodowej, władze Uczelni popierają rozwój filii. Służą one dobrze regiono-

Dokończenie na stronie 6

S E N A T

Dokończenie ze strony 5

wi i Uczelni. Konkurencja innych instytucji edukacyjnych jest zagrożeniem, co wyjaśniano na różnych spotkaniach, ale Uczelnia jest otwarta i skłonna do kompromisów. Trudno się odnieść do planów personalnych mianowań, ale władze PWr będą stały na stanowisku wyłączności. Nie chcą natomiast odnosić się do „faktów prasowych”.

Swoje stanowisko w tej sprawie zaprezentował **prof. T. Winnicki**. Powiedział, że nie ukrywa faktu, że właśnie jemu proponowano funkcję rektora Kolegium Karkonoskiego. Przy tej okazji zapoznał się z pismami 3 rektorów uczelni wrocławskich popierających inicjatywę. Również w bezpośredniej rozmowie z JM Rektorem uzyskał poparcie dla swojej nominacji. **Prof. Winnicki** jest zdania, że ze względu na zupełnie inny profil kształcenia w wyższych szkołach zawodowych, nie grozi konflikt interesów, zaś w.s.z. musi, zgodnie z ustawą, mieć w swoich gremiach pracowników uczelni.

Dyrektor BG **dr H. Szarski** wyraził ubolewanie z powodu zmiany zasad przyznawania premii. Sprawa dotyczy małych kwot

(ok. 20 zł/mies.), ale nowy system ogranicza oddziaływanie motywacyjne na podwładnych. **Prorektor ds. Ogólnych dr L. Jankowski** odpowiedział, że tylko nieznaczne jednostki organizacyjne wykorzystywały tę możliwość, a w razie niespełnienia przez pracownika wymogów regulaminowych można mu i tak zabrać premię. **Dr W. Jabłoński** poparł to stanowisko.

Dr Z. Okraszewski poinformował, że kilku doktorantów zostało powołanych do wojska. Ze względu na precedensowy charakter tej sprawy niezbędne jest wyjaśnienie możliwości odroczeń.

• **Prorektor J. Zdanowski** powrócił do tematu trwających „postępowań podatkowych”: obowiązuje uchwała o uprawnieniu do rozliczania zwiększonych kosztów uzyskania przychodu za wykłady i publikacje. Podstawą do skorzystania z uprawnienia jest złożenie oświadczenia o prowadzonej działalności dydaktycznej i wydanych publikacjach. Okazuje się, że niektóre osoby złożyły takie oświadczenia bezpodstawnie. Powinny teraz zapłacić nie tylko zaległą kwotę, ale i karne odsetki. W przeciwnym

razie grożą im postępowania karne, a Uczelnia – usztywnienie stanowiska Izby Skarbowej.

Na wniosek **dr T. Gudry**, by skomentować sposób zaliczania publikacji, **prof. Zdanowski** powiedział, że w związku z długotrwałą procedurą wydawniczą honorowane są zarejestrowane preprinty.

Prof. J. Mlochowski przypomniał poruszony już problem: jaka jest podstawa prawna dopuszczenia emerytowanych pracowników PWr do prac laboratoryjnych? Chodzi tu o przepisy BHP, skutki ewentualnych wypadków i ponoszenie kosztów zniszczeń. **Prorektor ds. Nauki** odpowiedział, że w 1998 r. będzie trzeba uzgadniać realizację tematu badań z jednostką organizacyjną. Czasem może zająć potrzeba ubezpieczenia.

Prorektor Zdanowski zapoznał też krótko z pismem **prof. W. Kasprzaka** skierowanym do JM Rektora, a dotyczącym potrzeby zreformowania Statutu PWr.

Prorektor ds. Nauczania prof. L. Jacak omówił wyniki przetargu na sprzęt komputerowy do pracowni studenckich.

Następne posiedzenie Senatu: 19 lutego, godz. 14.00. (mk)

Rada Doktorancka. Co? Kto? Po co?

O co chodzi?

Na Politechnice Wrocławskiej jest kilkuset doktorantów. Najprawdopodobniej do roku 2000 będzie ich około tysiąca, czemu wydatnie dopomoże przenoszenie asystentów na studia doktoranckie. Zgodnie z aktualnie obowiązującą ustawą o szkolnictwie wyższym i rozporządzeniami wykonawczymi Ministra Edukacji Narodowej, doktoranci nie są ani pracownikami, ani studentami, lecz „uczestnikami stacjonarnych dziennych studiów doktoranckich”. Dlatego też, zgodnie z ustawą, doktoranci nie mogą być wybierani do żadnych gremiów uczelnianych, w tym rad wydziałów czy senatu i nie mają żadnego wpływu na decyzje podejmowane w ich sprawach. Czy powinni mieć taki wpływ?

Doktorant na Politechnice Wrocławskiej otrzymuje znacznie wyższe stypendium, niż doktorant innych wyższych uczelni Wrocławia. Co więcej, doktoranci niewielu uczelni w kraju mogą pochwalić się lepszym stanem finansów. Doktoranci naszej uczelni

znajdują się pod opieką Pełnomocnika Rektora do Spraw Rozwoju Kadry Naukowej, który zabiega o ich prawa przed Jego Magnificencją i Senatem. Niewątpliwie nie można się czuć pokrzywdzonym.

Skoro jest dobrze, to po co Rada Doktorancka?

Diabeł tkwi w szczegółach. Na przykład skąd biorą się pieniądze na doktorantów? Ministerstwo Edukacji Narodowej rozdziela pieniądze wśród uczelni wyższych między innymi w oparciu o to, ilu mają studentów, nauczycieli akademickich oraz doktorantów. Uczelnia samodzielnie decyduje o tym, ilu chce przyjąć doktorantów i jak hojnie uposażyć ich stypendiami. Gdzie ten diabeł? Doktoranci nie mają żadnego wpływu na działania uczelni w tych sprawach. A ministerialny algorytm skonstruowany jest tak przewrotnie, że, upraszczając, za jednego doktoranta uczelnia otrzyma większą kwotę, niż za jednego profesora zwyczajnego.

Podobnie niestety jest ze wszystkim. Doktorant nie ma wpływu na żadną decyzję uczelni, bez względu na to, czego miałaby dotyczyć. Ja, chociaż ogólnie nie mogę narzekać, chętniej bym widział trochę więcej ciekawych propozycji w ofercie kursów

doktoranckich. O mojego kolegę upomniało się wojsko i sądzę, że spałby spokojniej, gdyby uczelnia z większym zaangażowaniem starała się wybawić go z opresji (co byłoby korzystne zarówno dla niego, jak i dla uczelni). Mam znajomego, który chciałby zamieszkać ze swoją lepszą połową w akademiku doktoranckim i ma z tym problemy. Niestety, jedyne co możemy zrobić, to spotkać się przy kawie i pomówić o tym, co nas dręczy.

Niech będzie ta Rada Doktorancka, ale ja nie mam na to czasu.

Rada Doktorancka, jeśli powstała, zapewne zajmowałaby się reprezentowaniem doktorantów przed Jego Magnificencją i Senatem. Zapewne podjęłaby też próbę rozwiązania bardziej przyziemnych problemów, z jakimi doktorantom przychodzi borykać się każdego dnia.

I tu dochodzimy do istoty problemu. Mówiąc wprost, to czy Rada powstanie nie zależy od tego, czy jest potrzebna, lecz od tego, czy są chętni aby ją stworzyć. Jeśli znajdzie się sześć osób chętnych do kandydowania, to Rada powstanie.

Jan Rodriguez
doktorant I-4
e-mail: rodriguez@kchf.ch.pwr.pl

Pożegnaliśmy Stanisławę i Andrzeja Jellonków

JM Rektor PWr prof. Andrzej Mulak, prorektorzy, poczet sztandarowy Politechniki Wrocławskiej i niezwykle liczne pokolenia wychowanków odprowadziły w dniu 13 lutego na cmentarz Św. Wawrzyńca dwoje zasłużonych pracowników Politechniki Wrocławskiej: Stanisławę i Andrzeja Jellonków.

Ich życie było jednocześnie historią Politechniki Wrocławskiej, którą od początku współtworzyli. Jeszcze gdy byli czynni zawodowo, opowiadano o nich legendy. To, że odeszli razem, wzmacnia jeszcze legendę.

Podczas mszy żałobnej ks. Andrzej Dziełak podkreślał nie tragedię śmierci, ale wspinały dorobek życia obojga Małżonków. Mówił o owocnej pracy adiunkta Politech-

niki Lwowskiej Andrzeja Jellonka, poświęceniu, z jakim w czasie Powstania Warszawskiego montował ze zdobywanych części sprzęt radiowy i osiągnięciach obojga Zmarłych w tworzeniu Politechniki Wrocławskiej. Ich życie było długie: Profesor Jellonek przekroczył 90 lat, Jego Żona 89. W małżeństwie spędzili 59 lat. Umieili wykorzystać ten czas dla dobra Polski, Uczelni i innych ludzi.

Szerszy obraz działalności zawodowej Zmarłych przedstawił przemawiający nad grobem prof. Andrzej Mulak. Podkreślił Ich zasługi dla Uczelni, a szczególnie dla tworzenia Wydziału Elektroniki: prof. Andrzej Jellonek powołał do życia Katedrę Miernictwa Elektronicznego przekształconą później

w Instytut Metrologii Elektrycznej, a Pani Docent Stanisława Jellonkowa kierowała od 1968 r. Zakładem Podstawowych Problemów Technologii Elektronowej ITE. Podkreślili to też w swoich przemówieniach dyrektorzy obu instytutów: dr Janusz Janiczek (I-21) i dr Janusz Markowski (I-25).

Szczególnie ciepło mówił o swoim zmarłym Profesorze jego były student, dr Bogusław Żyboriski. Podkreślił, że jak nikt inny, Profesor miał dar dobrej rady. Umiał nie tylko wysłuchać osoby przychodzącej do niego z problemami, ale i szukać rozwiązania problemów. Słowa te potwierdziła obecność wszystkich pokoleń znajomych, wychowanków i współpracowników, którzy przybyli na cmentarz.

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 8 lutego 1998 r.
zmarła

Ś.P.

doc. dr inż. Stanisława Jellonek

Emerytowany pracownik Instytutu Technologii Elektronowej, były pracownik Katedry Fizyki, długoletni nauczyciel akademicki Politechniki Wrocławskiej, związana z Uczelnią od 1945 r. Życzliwy Człowiek, troskliwa opiekunka wielu pokoleń młodych pracowników naukowych i studentów.

Pozostanie w naszej pamięci!

*Dziekan i Rada Wydziału Elektroniki
Politechniki Wrocławskiej*

Rektor Politechniki Wrocławskiej

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 8 lutego 1998 r.
zmarł tragicznie

Ś.P.

prof. zw. dr inż. Andrzej Jellonek

ur. w 1907 r. w Krakowie

Emerytowany profesor i doktor honoris causa Politechniki Wrocławskiej, wychowanek Politechniki Lwowskiej, pionier Wrocławia, nestor polskiej metrologii elektrycznej. W ciągu swej długoletniej pracy na Politechnice Wrocławskiej prof. Andrzej Jellonek, aktywny organizator nauki i dydaktyki, pełnił wiele funkcji: w latach 1946-1962 kierował Katedrą Radiotechniki, a w latach 1962-1968 Katedrą Miernictwa Elektrycznego. Dwukrotnie był prorektorem do spraw nauki. Był członkiem Senatu Politechniki Wrocławskiej, a także inicjatorem i współorganizatorem Instytutu Metrologii Elektrycznej, którym kierował od 1968 do 1977 r.

Wybitny uczony, odważny i niezłomny w swym postępowaniu. Człowiek wielkiego serca i ducha, którego droga przez życie zawsze była prosta. Był niekwestionowanym autorytetem moralnym.

Pozostanie na zawsze w naszej pamięci!

*Dziekan i Rada Wydziału Elektroniki
Dyrektor i Rada Naukowa Instytutu Metrologii Elektrycznej
Politechniki Wrocławskiej*

Rektor Politechniki Wrocławskiej

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

PREZES W RADZIE

Prezes PAN prof. Leszek Kuźnicki wygłosił na forum Rady Głównej referat poświęcony roli edukacji w kształtowaniu przyszłości Polski. Główne tezy referatu były wynikiem prac Komitetu Prognoz „Polska w XXI wieku”, działającego przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Prof. Kuźnicki krytycznie ocenił nasz system edukacyjny, który, jego zdaniem, nie jest w stanie sprostać wyzwaniom jakie niesie rozwój współczesnej cywilizacji i perspektywa włączenia Polski do Unii Europejskiej. Z ubolewaniem stwierdził również, że polskie elity polityczne nie wykazują zrozumienia wagi edukacji narodowej, gdy tymczasem potrzebna jest nam prawdziwa rewolucja programowa. Jej istotą musi być przejście od systemu opartego jak dotychczas na zasadzie posłuszeństwa i dyscypliny do systemu opartego na przygotowaniu jednostki do kierowania własnym życiem na zasadzie odpowiedzialności za własne decyzje.

Zgodnie z postulatami Komitetu Prognoz PAN, reforma systemu edukacyjnego w Polsce powinna przewidywać:

- przebudowę form kształcenia zawodowego i wdrożenie modelu, w którym większość przygotowania zawodowego przejmą zakłady pracy i pozaszkolne podmioty zdobywania kwalifikacji,

- stopniowe upowszechnianie wykształcenia ogólnokształcącego tak, aby ok. 75% młodzieży w wieku 15-19 lat objąć kształceniem w szkołach maturalnych, przy jakościowych zmianach w programach nauczania na tym szczeblu,

- rozwój kształcenia wyższego na poziomie akademickim tak, aby objąć nim 35-40% młodzieży w wieku 20-24 lat, przy czym dalsze 20-25% tej populacji powinno być objęte innymi formami kształcenia pomaaturalnego,

- rozwój systemów dokształcania ustawicznego z wykorzystaniem nowych technik multimedialnych i teleedukacyjnych tak, aby systemami tymi objąć co najmniej 33% czynnej zawodowo populacji,

- zmiany w programach i metodyce kształcenia nauczycieli tak, aby nabywali oni umiejętności rozwijania „innowacyjnych indywidualności” i wspierania rozwoju talentów.

W podsumowaniu swojego wystąpienia prof. Kuźnicki stwierdził: „Wypowiadamy

się przeciwko przerzucaniu wszystkiego na grę rynkową oraz marginesowemu traktowaniu społecznych zobowiązań i odpowiedzialności państwa w tej dziedzinie oraz zbyt jednostronnemu dostosowaniu do reguł gospodarki rynkowej”. Uznał również, że „Sprawa reformy edukacji oraz podniesienia poziomu wykształcenia i kwalifikacji naszego społeczeństwa powinna być przedmiotem powszechnej zgody narodowej ponad podziałami partyjnymi i politycznymi”.

ANACHRONIZM

Na forum Rady Głównej wystąpił również Przewodniczący Konferencji Rektorów Autonomicznych Szkół Polskich (w skr. KRASP), a równocześnie rektor Politechniki Warszawskiej – prof. Jerzy Woźnicki. Skrytykował powtarzające się powszechnie narzekania na poziom finansowania szkolnictwa wyższego i nauki. Przyzwycailiśmy się, stwierdził, mnożyć ciągle żądania nic w zamian nie oferując, a to nie rokuje najlepiej w warunkach gospodarki rynkowej. Fakt, że w ostatnich sześciu latach uczelnie podwoiły liczbę kształconych studentów bez dodatkowych nakładów na kształcenie należy skwitować pozytywnie, ale oznacza to tylko jak znaczne były ukryte rezerwy. Likwidacja tych rezerw przyczyniła się niewątpliwie do umocnienia złotego, co powinno być dla nas źródłem obywatelskiej satysfakcji.

Prof. Woźnicki skrytykował również założenia do zmiany ustawy o szkolnictwie wyższym, przedstawione w tzw. „żółtej książeczce”, określając je jako zabieg kosmetyczny, petryfikujący w istocie dotychczasowe, mocno wysłużone już rozwiązania. Jako przykład anachronizmu nie przystającego do współczesnych uwarunkowań wskazała Radę Główną, która powołana została w czasach ponurego komunizmu aby bronić swobód akademickich, a dzisiaj popadać za zbrodniczą w szkodliwy dla kraju populizm. Rolę Rady Głównej, zdaniem prof. Woźnickiego, mógłby z powodzeniem spełniać KRASP, a sama Rada powinna przekształcić się w Komisję Akredytacyjną.

Wystąpienie prof. Woźnickiego nie wywołało żywiołowego entuzjazmu członków Rady. W dyskusji zauważono, że wzmacnianie złotówki kosztem jakości kształcenia nie jest chyba najskuteczniejszym sposobem osiągnięcia tego celu, a trudno też

wymagać od nauczycieli akademickich, aby sposób ten był dla nich źródłem szczególnej satysfakcji. Stwierdzono również, że KRASP jako stowarzyszenie, bądź zrzeszenie pracodawców nie może spełniać roli organu przedstawicielskiego całej społeczności akademickiej i nie może tym samym zastąpić Rady Głównej. Odrębną sprawą pozostaje natomiast kwestia czy społeczności tej potrzebne jest jakiegokolwiek przedstawicielstwo.

ZABAWA W ALGORYTM

Wzorem lat ubiegłych Ministerstwo Edukacji Narodowej przedstawiło Radzie Głównej do zaopiniowania propozycje dotyczące zasad podziału dotacji na działalność dydaktyczną oraz limitu wynagrodzeń osobowych na r. 1998, pomiędzy uczelnie wyższe tego resortu. MEN proponuje utrzymanie dotychczasowych zasad i stosowanego dotychczas algorytmu z niewielkimi jedynie korektami. Zmiany te dotyczyć mają uwzględnienia w algorytmie wyższych kosztów kształcenia studentów niepełnosprawnych oraz ujmowania w przelicznikach algorytmicznych liczby studentów ogółem na studiach wieczorowych i zaocznych nie większej od liczby studentów ogółem na studiach dziennych, na tym samym kierunku studiów w danej uczelni. Ministerstwo proponuje również wprowadzenie barier ograniczających funkcjonowanie algorytmu do przedziału od 100% do 106% podstawy naliczeń w r. 1997.

Ta ostatnia propozycja ilustruje wyrażenie skutki polityki budżetowej państwa w odniesieniu do szkolnictwa wyższego. Jak widać wzrost dotacji wyniesie średnio ok. 3% względem roku ubiegłego, co przy planowanej inflacji w przedziale od 11 do 12% oznacza kolejny rok postępującego regresu i zaciskania pasa. Rada Główna uznała, że w tej sytuacji algorytm spełnia swoje funkcje jedynie wirtualnie stwarzając pozory motywacji i premiowania, a w istocie stanowi narzędzie prowadzonej od kilku już lat polityki ekstensywnego rozwoju szkolnictwa wyższego. Rada Główna przypomniała również, że już w roku ubiegłym zwracała uwagę na niedostosowanie algorytmu do realiów polityki finansowej państwa i na obietnicę Ministerstwa w sprawie podjęcia prac nad nowymi zasadami i regułami podziału środków budżetowych w państwowym szkolnictwie wyższym.

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Po burzliwej dyskusji i złożeniu stosownych deklaracji przez wiceministra Jerzego Zdradę, Rada Główna postanowiła z ubolewaniem przyjąć do wiadomości proponowane zasady podziału dotacji zalecając jednakże, aby w stosowanym algorytmie:

- zmniejszyć wartość członu przeniesienia „C” z 0,3 na 0,2 zwiększając tym samym do 0,4 wagi członów obejmujących odpowiednio: liczbę studentów „przeliczeniowych” oraz liczbę doktorów „przeliczeniowych”,

- zmniejszyć przelicznik liczby studentów studiów wieczorowych i zaocznych w relacji do studentów studiów dziennych z dotychczasowej wartości 0,3 do wartości 0,2, przy zachowaniu proponowanej przez MEN zasady ograniczenia tej liczby,

- mając na względzie wyższe koszty kształcenia studentów niepełnosprawnych, wystąpić o odpowiednią dotację wyrównawczą do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

GRA W ALGORYTM

Ministerstwo przedstawiło Radzie Głównej do zaopiniowania zestaw kilkunastu wniosków różnych szkół wyższych o zwiększenie współczynników kosztocłonności kształcenia na niektórych kierunkach. Uwagę zwraca tu wniosek SGGW dotyczący kreowania nowego współczynnika kosztocłonności z wagą 4,0 dla kierunku „weterynaria”.

W szkołach wyższych, w których kształcenie prowadzone jest na wielu kierunkach, a w szczególności na uniwersytetach i politechnikach, zmiana współczynnika kosztocłonności dla niektórych jedynie kierunków studiów nie ma większego wpływu na wysokość otrzymanej dotacji. Przy stałej bowiem puli środków zwiększenie finansowania jednych kierunków kształcenia odbywa się kosztem pozostałych i w rezultacie wypadkowa kwota dotacji dla danej szkoły nie ulega praktycznie zmianie. W przypadku podziału środków wewnątrz szkoły, między jej podstawowe jednostki organizacyjne, wartość współczynników kosztocłonności odgrywa natomiast istotną rolę. Wnioskodawcom, którymi są zwykle dziekani wydziałów, chodzi więc w istocie o to, aby wyrwać dodatkowy kęsek współbiesiadnikom przy ubogim zastawionym stole.

Podczas dyskusji jaka się na tym tle wywiązała zaproponowano aby wszystkie

wnioski załatwiać pozytywnie i corocznie zwiększać wartości odpowiednich współczynników stosownie do składanych wniosków. Zapewniłoby to niezmiennosc istniejących relacji w dłuższym okresie czasu przy niewielkich jedynie corocznych fluktuacjach. Pozytywne opiniowanie wszystkich wniosków nastawiłoby natomiast wnioskodawców przychylnie do Rady Głównej. Ostatecznie stwierdzono jednak, że Rada Główna nie powinna zabiegać o tanią popularność i wszystkie wnioski zaopiniowano negatywnie.

DECENTRALIZACJA

Na wniosek MEN Rada Główna rozpatrzyła projekt ustawy o samorządzie terytorialnym w województwie, a zwłaszcza zapis art. 12 pkt 2 tej ustawy, zgodnie z którym: „Samorząd wojewódzki wykonuje zadania o zasięgu regionalnym określone ustawami, w szczególności w zakresie szkolnictwa wyższego: zakładanie i prowadzenie szkół wyższych o profilu kształcenia istotnym dla rozwoju województwa, w tym w szczególności medycznych, pedagogicznych, ekonomicznych, rolniczych, wychowania fizycznego, a także wyższych szkół zawodowych”.

Można tu domniemywać, że zapis ten przewiduje przejęcie przez samorząd wojewódzki nadzoru nad wszystkimi niemal typami szkół wyższych. W podjętej uchwale Rada Główna zaopiniowała negatywnie takie podporządkowanie uczelni stwierdzając, że uniemożliwi ono praktycznie wprowadzenie centralnego systemu oceny jakości kształcenia i akredytacji oraz zwracając uwagę na brak korelacji omawianego projektu ustawy z projektami reform dotyczących egzaminów maturalnych i systemu przyjęć na studia wyższe.

FUNDUSZ POŻYCZKOWY c.d.

Ministerstwo Edukacji Narodowej przedłożyło kolejną wersję projektu ustawy o Państwowym Funduszu Pożyczkowym dla Studentów oraz projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad, trybu udzielania i spłacania, oprocentowania oraz umarzania pożyczek dla studentów.

Zastrzeżenia Rady Głównej zgłoszone do poprzedniej wersji projektu ustawy dotyczyły przede wszystkim braku odpowiednich zapisów określających minimalny udział funduszu pożyczkowego w ogólnym bilansie Funduszu oraz maksymalny procent po-

życzek nie spłaconych w relacji do ogólnej puli pożyczek. Pierwszy z tych zapisów powinien zapobiec niewłaściwej gospodarce Funduszem, a w szczególności przeznaczeniem zbyt dużych środków na pozostałe wydziałane fundusze takie jak: fundusz rezerwowany, fundusz obsługi, fundusz inwestycyjny i fundusze zakładowe. Drugi proponowany zapis miałby w założeniu chronić Fundusz przed utratą płynności finansowej.

Kolejna wersja projektu ustawy, podobnie jak uprzednia, nie przewiduje proponowanych przez Radę Główną zapisów. Wiceminister Jerzy Zdrada, zabierając głos w dyskusji stwierdził, że zapisy takie są zbędne, gdyż w przyszłości, gdy zaspokoi się już popyt na pożyczki, ograniczałyby swobodę zarządzania Funduszem. Członkowie Rady odnieśli się jednak sceptycznie do tej argumentacji wykazując być może przesadną ostrożność i brak umiejętności perspektywicznego myślenia. Ostatecznie, nową wersję projektu ustawy zaopiniowano negatywnie podtrzymując zgłoszone uprzednio zastrzeżenia.

NIE ODPISUJ !!!

W ostatnich tygodniach pojawiły się w prasie doniesienia o ujawnionych plagiatach prac naukowych. Nie wypowiadając się co do stopnia winy osoby bądź osób posądzonych o popełnienie tych plagiatów, Rada Główna uznała za konieczne zajęcie stanowiska w kwestiach wykraczających poza te konkretne zdarzenia. W stanowisku swym Rada Główna stwierdza: „Jest sprawą oczywistą, że od pracownika naukowego – badacza mającego dociekać prawdy – powinno się wymagać zachowywania szczególnie wysokich standardów skrupulatności, rzetelności i uczciwości w prowadzonych przez niego pracach naukowych oraz w publikacjach będących wynikami tych prac. Wszelkie uchybienia w tym względzie przynoszą społeczności uczonych wielką szkodę – utrudniając dochodzenie do prawdy oraz obniżając autorytet uczonego w świadomości społecznej. Jest rzeczą wielkiej wagi aby mogące się – jak wszędzie – zdarzyć przypadki nieuczciwości były przez społeczność uczonych zdecydowanie potępiane. Dlatego szczególny niepokój budzi fakt, że w związku z omawianą obecnie sprawą plagiatów zdarzają się – przekazywane przez

Dokończenie na stronie 10

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

prasę – wypowiedzi, świadczące bądź o niezrozumieniu bądź też o całkowitym lekceważeniu znaczenia rzetelności i uczciwości w pracach naukowych. Rada Główna uważa, że konieczne jest pilne podjęcie zdecydowanych działań na rzecz przestrzegania podstawowych kanonów etyki pracowników nauki w społeczności akademickiej. W ustawach dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki muszą się znaleźć przepisy umożliwiające wyciąganie daleko idących konsekwencji wobec osób naruszających te zasady”.

Podczas dyskusji nad tekstem stanowiska zgłoszono również propozycję jego rozszerzenia o kwestię związaną z dość powszechnie praktykowanym, a tu również ujawnionym procederem dopisywania innych osób jako współautorów wykonanej pracy ze względu na zależności służbowe. Podkreślano, że deprecjonuje to rolę autora publikacji naukowej jako twórcy, wypacza oceny dorobku naukowego oraz wpływa demoralizująco na młodych pracowników nauki. Po burzliwej dyskusji uznano jednak większością głosów iż „odpisywanie” i „dopisywanie” to jednak dwie różne sprawy i lepiej będzie ich nie łączyć, a sprawę „dopisywania” poruszyć przy innej okazji.

PROCEDER „n.z.p.”

Wyższa Szkoła Bankowa (WSB) w Poznaniu wystąpiła z wnioskiem o przyznanie jej uprawnień do prowadzenia studiów magisterskich na kierunku „finanse i bankowość”. Przeprowadzona w tej uczelni kontrola wykazała, że tytuł zawodowy licencjata można tu uzyskać na pewnych szczególnych zasadach zaledwie po 2 latach studiów wyższych.

Założycielem WSB w Poznaniu jest Towarzystwo Edukacji Bankowej S.A. (TEB) w Poznaniu, które uruchomiło również w blisko 30 różnych miastach Ogólnopolską Sieć Studium Finansów (OSSF) i zarejestrowało te studia we właściwych Kuratoriach Oświaty jako jednoroczne studia pomaturalne. Zarząd TEB zawarł umowę z rektorem WSB, w myśl której szkoła ta za odpowiednim wynagrodzeniem zobowiązała się do organizacji i prowadzenia zajęć dydaktycznych w placówkach OSSF. W myśl dodatkowego porozumienia, wszyscy absolwenci OSSF przyjmowani byli na studia wyższe w WSB na warunkach preferencyjnych. Preferencje te polegały na zwolnie-

niu ich z egzaminu wstępnego oraz na nadzwyczajnym zaliczaniu przedmiotów (w skrócie: „n.z.p.”) przerobionych w ramach studium pomaturalnego. Absolwentom OSSF oferowano dwuletni program studiów wyższych w trybie eksternistycznym, przy czym, za zgodą dyrektora OSSF, na zajęcia dydaktyczne wykorzystywano bazę lokalną podległych mu placówek. Sprawne funkcjonowanie całego systemu w atmosferze życzliwości i wzajemnego zrozumienia między współpracującymi instytucjami jest niewątpliwie zasługą prof. Władysława Balickiego – Prezesa Zarządu Towarzystwa Edukacji Bankowej, Rektora Wyższej Szkoły Bankowej i równocześnie Dyrektora Ogólnopolskiej Sieci Studium Finansów w jednej osobie.

Analizując wyniki przeprowadzonej kontroli Rada Główna uznała jednak, że proceder „n.z.p.” jest niezgodny z obowiązującymi przepisami i uzyskanymi przez szkołę uprawnieniami, a 150 wydanych dotychczas przez szkołę dyplomów licencjackich należałoby unieważnić jako wydanych z naruszeniem prawa. Uznano również, że placówki OSSF spełniały w istocie funkcje jednostek zamiejscowych szkoły, a ich działalność należałoby potraktować jako próbę obejścia zapisów obowiązującej ustawy o szkolnictwie wyższym.

W tej sytuacji Rada Główna oceniła naganne dotychczasową działalność szkoły i zaopiniowała negatywnie złożony przez nią wniosek.

USŁUGI INTELEKTUALNE

W mieście Krakowie utworzono niedawno Krakowską Izbę Edukacji i Usług Intelktualnych. Prezes Zarządu Izby – Jan Spiechowicz poinformował o tym doniosłym wydarzeniu zarówno Radę Główną jak i Ministerstwo Edukacji Narodowej, a korzystając z okazji zwrócił się do Rady Głównej z apelem, aby ta niezwłocznie zmieniła swój dotychczasowy regulamin, przeprowadziła dodatkowe wybory oraz uchyliła własną uchwałę dotyczącą warunków przyznawania szkołom uprawnień do prowadzenia studiów magisterskich.

W trzech kolejnych pismach Pan Prezes zwrócił się również do Ministra Edukacji Narodowej, aby ten uchylił w trybie nadzoru wszystkie uchwały Rady Głównej, które umożliwiły opublikowanie tekstu jednolitego uchwały w sprawie warunków tworzenia i prowadzenia kierunków studiów, a tak-

że aby nadal zechciał kontynuować rejestrowanie nowych uczelni w oparciu o ustawę z dnia 12 września 1990 r.

Rada Główna z ogromną satysfakcją odnotowała fakt powstania placówki świadczącej usługi intelektualne i umożliwiającej zrzeszanie się innych, świadczących podobne usługi placówek. Nie dziwił też nikogo fakt, że historyczne to wydarzenie miało miejsce w Krakowie, w mieście w którym zapotrzebowanie na usługi intelektualne zawsze było ogromne. Zarzuty i postulaty Pana Prezesa rozpatrzono bardzo wnikliwie, a zgłoszoną z sali propozycję, aby w odpowiedzi złożyć zapotrzebowanie na usługę o charakterze nie w pełni intelektualnym, zdecydowanie odrzucono.

Następne posiedzenie Rady Głównej odbędzie się 12 marca br.

*Dla „Pryzmatu” opracował
prof. Andrzej Hałas*

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola

Styczniowe posiedzenie KRUWiO (28.01.1998) odbyło się na Politechnice Wrocławskiej. Obradowano w Sali Senatu.

- Pierwszym punktem programu było przygotowanie zaplanowanego na marzec spotkania rektorów z przewodniczącym KBN prof. Andrzejem Wiszniewskim. Przewiduje się przygotowanie materiałów analitycznych pozwalających ocenić dotychczasową współpracę uczelni z Komitetem, w tym też zagadnienia kategoryzacji. Część prac przygotowawczych zostanie scedowana na kolegium Prorektorów ds. Nauczania.

- Następnie wystąpił obecny na obradach nowy wojewoda wrocławski Witold Krochmal. Jego obecność była wynikiem przygotowań, w jakich uczestniczył jeszcze jego poprzednik. Aktualny reprezentant władzy państwowej w terenie wypowiedział się na temat miejsca i roli szkolnictwa wyższego w mieście i regionie. Program jest szczególnie ważny ze względu na planowaną zmianą struktury organizacyjnej kraju. Przewiduje się, że kontynuacją rozpoczętej współpracy będzie udział wojewody w lutowym posiedzeniu KRUWiO. →

Nowo mianowani profesorowie z Politechniki Wrocławskiej

Juliusz Mrozowicz

Juliusz Mrozowicz urodził się 16.08.1938 w Jarosławiu. Dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego (w specjalności mosty i tunele) uzyskał na Politechnice Wrocławskiej w roku 1961.

Po uzyskaniu dyplomu pracował początkowo jako projektant w Biurze Projektów Kolejowych we Wrocławiu, a następnie (w latach 1965-67) jako inspektor nadzoru w Inspektoracie Budownictwa Rolniczego w Brzegu i (w latach 1967-68) w Miejskim Przedsiębiorstwie Budowlanym w Grodkowie.

Od 1968 pracuje na Politechnice Wrocławskiej.

Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała mu Rada Naukowa Instytutu Budownictwa Politechniki Wrocławskiej w 1975 roku na podstawie rozprawy doktorskiej „Próba modelowania procesu montażu na podstawie badań doświadczalnych wybranego systemu budownictwa mieszkaniowego”. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w roku 1983 na Politechnice Warszawskiej na podstawie dorobku naukowego i rozprawy pt. „Metody potokowe organizacji procesów budowlanych o charakterze deterministycznym”.

Na Politechnice Wrocławskiej i Akademii Rolniczej prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: technologia i organizacja budownictwa i metodologia projektowania. Jest autorem programów dydaktycznych z tych przedmiotów. Był też organizatorem i kierownikiem Studium Podyplomowego „Technologia i organizacja remontów, modernizacji i rekonstrukcji obiektów budowlanych”.

Był promotorem ponad 60 prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich oraz czterech obronionych prac doktorskich. Obecnie jest promotorem w 3 otwartych przewodach doktorskich.

Opublikował 84 pozycje (monografie naukowe i dydaktyczne, poradniki inżynierskie, artykuły naukowe i referaty na konferencje naukowe krajowe i zagraniczne). Jest autorem lub współautorem ponad 200 opracowań projektowych, ekspertyz budowlanych oraz opracowań naukowo-badawczych dla przemysłu (m.in. projekty realizacji rozbudowy Zakładów Przemysłu Tłuszczowego w Brzegu, nowe rozwiązania technolo-

giczne stropów w remontowanych budynkach mieszkalnych).

Od 1991 r. jest członkiem Rady Redakcyjnej czasopisma „Metody komputerowe w Inżynierii Lądowej”.

Jest członkiem Sekcji Organizacji i Zarządzania KILiW PAN, członkiem Komisji Budownictwa i Mechaniki Oddziału PAN we Wrocławiu oraz członkiem Komitetu Nauki PZITB.

W latach 1976-84 był kierownikiem zespołu badawczego „Opracowanie optymalnych i bezpiecznych metod wznoszenia nowych rodzajów obiektów budowlanych”, a w latach 1987-1992 kierował seminarium pt. „Metodologia projektowania i realizacji obiektów budowlanych”.

W latach 1981-84 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Budownictwa Lądowego.

W 1996 roku powierzono mu funkcję kierownika Zakładu Metod Projektowania i Realizacji Budowli w Instytucie Budownictwa Politechniki Wrocławskiej.

Na stanowisko docenta został powołany 1.07.1985, a na stanowisko profesora nadzwyczajnego 1.05.1992.

Otrzymał nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za współautorstwo podręcznika „Realizacja obiektów budowlanych – podstawy teoretyczne”. Ponadto otrzymał 13 nagród JM Rektora Politechniki Wrocławskiej, 2 nagrody Dziekana Wydziału Budownictwa Lądowego oraz 3 nagrody Dyrektora Instytutu Budownictwa. Został odznaczony Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

Jest żonaty, ma jedno dziecko.

• Długotrwałą dyskusję wywołał problem kryteriów doboru listy nazwisk uzupełniającej te, które są na Pomniku Martyrologii Profesorów Lwowskich. Głównym ekspertem w sprawie ustalenia jest prof. S.S.Nicieja, rektor Uniwersytetu Opolskiego. Pierwotna tablica dokumentowała egzekucję z 4 lipca 1941 r. na Wzgórzach Wóleckich, ale i tu brak 2 nazwisk. Należy utrwalić ofiary innych represji, ale wobec skali zjawiska niektórzy proponują ograniczenie się do nazwisk profesorów lwowskich. Omawiano też możliwość wydania książki, która szerzej przedstawiałaby problem. Nie ustalono też formy, w jakiej powinien być oddany obraz strat (obelisk? tablica?) Sprawa ta będzie przedmiotem dalszych ustaleń.

• Przewodniczący Kolegium, Rektor UW r. prof. Roman Duda poinformowało działalność prowadzonego przez UW r. i PWr „Biura Karier”. Zachęcał do stworzenia biura środowiskowego.

Przedstawił też pismo od Bogusława Litwińca z „Kalamburu”, który proponuje, by rektorzy objęli opieką (zapewne finansową) jego teatr. Rektorzy zgodzili się zaprosić B.Litwińca na spotkanie.

Poinformował, że w wyniku wewnętrznego porozumienia uniwersytetów tworzących Konferencję Rektorów Uniwersytetów Polskich powołano do życia Uniwersytecką Komisję Akredytacyjną.

Prof. Ignacy Dec zaprosił zebranych na 24 lutego, kiedy to będzie obchodzone 30-lecie działalności PAT.

• W dalszej części spotkania rektorzy zwiedzili kilka interesujących placówek Politechniki Wrocławskiej, szczególnie te związane z komputeryzacją. W Instytucie Cybernetyki Technicznej zapoznali się z możliwościami Internetu. W WCSS zdemontowano superkomputery. Centrum Kształcenia Ustawicznego zaskoczyło wszystkich szybkością, z jak odrestaurowano pomieszczenia po powodzi. I tu goście zobaczyli laboratoria komputerowe oraz sprzęt audiowizualny. Dzięki tym atrakcjom posiedzenie przeciągnęło się do późnych godzin wieczornych.

Na ostatniej stronie okładki zamieściliśmy kilka zdjęć dokumentujących prace wycieczki przez naszych rektorów spędzoney dzień.

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, która odbyła się w dniach 23-24 stycznia w Bydgoszczy, zgromadziła w murach Akademii Techniczno-Rolniczej szczególnie duże grono osób znaczących dla środowiska akademickiego.

Oprócz 2 ministrów, prof. Mirosława Handkego i prof. Andrzeja Wiszniewskiego, wice-ministrów i członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (z prof. Andrzejem Pelczarem na czele) obecni byli przewodniczący konferencji poszczególnych grup uczelni: prof. Włodzimierz Siwiński (uniwersytety), pani prof. Janina Józwiak (szkoły ekonomiczne) i prof. Jerzy Woźnicki (uczelnie techniczne). Dwoje ostatnich to jednocześnie wiceprzewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

• Debatowano nad propozycją zmiany charakteru Rady Głównej. Wynika to ze nowych warunków działania szkolnictwa wyższego w Polsce. Prof. Pelczar bronił dotychczasowej formuły.

Ponieważ system akredytacji wymaga powołania Akademickiej Komisji Akredytacyjnej, rodzi się pytanie, czy środowisko akademickie jest w stanie wyłaniać ze swojego grona jeszcze więcej ciał reprezentujących je w szczegółowych sprawach. Czy nie lepiej przekazać to zadanie osobnej izbie Rady Głównej?

• Prof. W. Woźnicki omówił sprawy finansowe. Powrócił do sławnej rezolucji sejmu, która mówiła o przeznaczaniu na naukę 2% PKB. Stwierdził, że należy zabiegać nie tyle o pieniądze, ale o rozwiązania systemowe: zwolnienia podatkowe, politykę kredytową itd. Skrytykowano przy tej okazji formułę tworzenia budżetu państwa, który jest kształtowany przez decyzje bezimiennych urzędników. Być może ktoś gdzieś już opracował plan budżetu na 1999 rok i żadne zabiegi nie są w stanie zmienić tej decyzji.

• Min. Andrzej Wiszniewski przedstawił budżet KBN: wynosi on 0,471% PKB (zamiast oczekiwanego 1%). Stwierdził, że szkolnictwo wyższe jest nierównoprawnym partnerem w stosunku do jednostek PANowskich i badawczo-rozwojowych. Dotacja z KBN w przeliczeniu na 1 pracownika poszczególnych typów placówek wygląda niekorzystnie dla uczelni. Pracownik JBR dostaje 70% dotacji pracownika PAN, a pracownik uczelni – tylko 30%. Uzasadnia się to faktem dotacji ministerialnej.

Prof. Wiszniewski zamierza w bieżącym roku zwiększyć udział szkolnictwa wyższego w dotacji KBN do 50%.

Postulowana jest restrukturyzacja JBR-ów, które są „czarnymi dziurami” pochłaniający-

mi środki finansowe.

Prof. Wiszniewski poinformował też o powołaniu komisji etyki w nauce pod przewodnictwem prof. Aleksandra Gieysztorą i o tym, że uproszczono prenumeratę czasopism przez likwidację Funduszu Upowszechniania Nauki.

• Wystąpienie min. Handkego było poświęcone zmianom strukturalnym systemu edukacji. Lata 2002-2004 będą okresem ostrego minimum populacji 7-latków. Szkolnictwo powszechne będzie niedociążone. Ułatwi to przeprowadzenie daleko idącej reformy. Mimo kryzysu nie zakłada się spadku bezwzględnej liczby studentów.

Konferencja Rektorów przygotowała odezwy, które publikujemy poniżej.

Można się domyślać, że podobne uchwały zapadną na posiedzeniu KRASPu.

Bydgoszcz, 23.01.1998

Uchwała

Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

o postulowanych celach polityki państwa

w odniesieniu do szkolnictwa wyższego

Ważną częścią niezbędnych w naszym kraju reform ustrojowych jest wprowadzenie zmian systemowych w szkolnictwie wyższym. Wynika to z istniejących wyzwań cywilizacyjnych i rozwojowych. Zmiany te są konieczne do przezwyciężenia istniejących barier rozwojowych uniemożliwiających zaspokajanie przez szkoły wyższe rosnących aspiracji edukacyjnych znacznej części młodzieży.

Aby osiągnąć ten wielkiej wagi cel, należy dążyć do realizacji rezolucji Sejmu z dnia 13 października 1995, postulującej wzrost udziału w PKB szkolnictwa wyższego do 2% i nauki do 1%. Wówczas będzie możliwe zwiększenie o ok. 50% dostępności do studiów, w tym zwłaszcza do studiów dziennych, mierzonej odpowiednim wskaźnikiem skolaryzacji.

Koniecznym warunkiem dla osiągnięcia tego celu jest zwiększenie nakładów budżetowych na szkolnictwo wyższe, tak aby z poziomu ok. 0,8% PKB wzrosły one do wysokości przewidywanej w wyżej wymienionej rezolucji Sejmu. Gdyby jednak uwarunkowania budżetu Państwa nie pozwoliły na pełną realizację tej rezolucji, brakujące środki mogłyby być pozyskiwane przez szkoły wyższe ze źródeł pozabudżetowych pod warunkiem wprowadzenia odpowiednich mechanizmów systemowych.

Konieczne jest ustawowe ustanowienie nowego modelu publicznej szkoły wyższej, uwolnionej od krepujących ją więzów w zakresie organizacji i zarządzania, ale działającej w poczuciu społecznej misji i odpowiedzialności oraz poddanej publicznemu nadzorowi. Niezbędne jest także dostosowanie do tego systemowego otoczenia uczelni.

Postulowane zmiany modelowe i systemowe powinny być wprowadzone ustawowo przez:

- ugruntowanie prawa własności zasobów, w tym nieruchomości oraz kapitałów na kontach bankowych uczelni;

- stworzenie sprzyjających warunków zaciągania kredytów bankowych przez publiczne szkoły wyższe;

- pozostawienie samodzielności uczelni w sposobie wyznaczania zadań dla kadry akademickiej;

- przyznanie, na określonych zasadach, prawa do tworzenia uczelnianych systemów płacowych i realizacji elastycznej polityki kadrowej;

- zamianę nadzoru rządowego na nadzór o charakterze publicznym, wykonywany przez odpowiednią radę danej szkoły wyższej w zakresie spraw gospodarki i finansów;

- przyznanie autonomii w zakresie kreowania, przy spełnieniu określonych warunków, federacji i związków uczelni oraz struktur wewnątrz-uczelnianych;

- zwiększenie udziału środków pozabudżetowych w finansowaniu Uczelni, poprzez – między innymi – wprowadzenie sprzyjających rozwiązań w systemie podatkowym oraz zasady współpłaty za studia, w warunkach jednak stopniowego powiększania dotacji budżetowej na szkolnictwo wyższe zgodnie z rezolucją Sejmu;

- ustanowienie instytucji ds. standaryzacji i akredytacji powszechnej w szkolnictwie wyższym, włączając w to Radę Główną Szkolnictwa Wyższego działającą w zmodyfikowanej formule;

- wprowadzenie ustawowej zasady instytucjonalnego reprezentowania akademickich szkół wyższych przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP).

Przed wszystkim tym celom powinno służyć przyjęcie przez Parlament nowej ustawy pn. „Prawo o szkolnictwie wyższym”.

Dla niezbędnego przyspieszenia rozwoju bazy materialnej kształcenia, oprócz utrzymania gwarancji finansowania remontów i inwestycji ze środków budżetowych, koniecznym elementem w systemowym otoczeniu publicznej szkoły wyższej w zmienionym modelu, powinna stać się możliwość wykorzystania na te cele funduszy kredytowych.

Dobrze służyłoby temu celowi zrealizowanie propozycji Ministra Edukacji Narodowej zgłoszonej na posiedzeniu Prezydium KRASP w dniu 12 listopada 1997, dotyczącej ustanowienia gwarantowanego przez Rząd, specjalnego funduszu instytucjonalnego kredytowania inwestycji w szkołach wyższych.

*Przewodniczący Komisji
prof.dr hab. Jerzy Woźnicki*

Bydgoszcz, 24.01.1998

Stanowisko

Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

w sprawie aktualnej sytuacji finansowej szkolnictwa wyższego

W ostatnich latach następuje stałe pogarszanie się kondycji polskiej edukacji, a przewidywany budżet państwa na rok 1998, zakładający względny spadek finansowania szkolnictwa wyższego i nauki, prowadzi wręcz do katastrofy w tych dziedzinach, tak ważnych dla rozwoju każdego kraju.

Szkoły wyższe, dostrzegając edukacyjne aspiracje społeczeństwa, a także potrzeby kraju związane, między innymi, z procesem wchodzenia do struktur europejskich, w latach dziewięćdziesiątych zwiększyły ponad dwukrotnie liczbę studentów. Stało się tak dzięki inicjatywie i ogromnemu wysiłkowi środowisk akademickich, a także dzięki finansowemu zaangażowaniu się studentów i ich rodzin. Przyrost liczby studentów następował jednak bez wymaganych inwestycji. W wyniku polityki oszczędności budżetowych rezerwy własne uczelni zostały wyczerpane i polskie szkolnictwo wyższe znalazło się na krawędzi katastrofy. Oszczędzanie na edukacji narodowej spy-

cha Polskę na pozycję cywilizacyjnie zaniebanych państw europejskich.

Spadek finansowania budżetowego szkolnictwa wyższego w Polsce, szczególnie widoczny w przeliczeniu na jednego studenta, musi prowadzić do obniżania jakości kształcenia. Środowisko akademickie nie może się z tym pogodzić. Dotychczasowe, wielokrotnie ponawiane apele, uchwały i stanowiska senatów wyższych uczelni, konferencji rektorów i Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, przedstawiające opisaną sytuację i zawierające wyraźne prognozy, nie odniosły skutku.

W celu niedopuszczenia do dalszego obniżania się jakości studiów uczelnie mogą więc być zmuszone do znacznego ograniczenia liczby rekrutowanych studentów.

*Przewodniczący Komisji
prof.dr hab. Jerzy Woźnicki*

Bydgoszcz, 24.01.1998

Uchwała

Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

o postulowanych zmianach w systemie pozyskiwania i rozdziału środków na badania naukowe

W krajach rozwiniętych badania naukowe uważane są za jeden z głównych czynników warunkujących wzrost gospodarczy i cywilizacyjny awans społeczeństw.

Badania naukowe stanowią też warunek konieczny skutecznego prowadzenia kształcenia na poziomie wyższym. W związku z tym, pomimo trudności budżetowych, nieodzowne jest dążenie do pełnej realizacji rezolucji Sejmu z dnia 13 października 1995 roku postulującej

wzrost udziału nauki w PKB do poziomu 1%. Bardzo ważne jest także zaplanowanie tego wzrostu w formie konkretnych zobowiązań na kolejne lata w taki sposób, aby szkoły wyższe i inne instytucje prowadzące badania naukowe mogły planować długofalowe przedsięwzięcia badawcze w warunkach niezbędnej stabilności finansowania i ze świadomością jasno zarysowanych perspektyw.

Brak wyraźnego programu poprawy sytuacji polskiej nauki – łącznie z brakiem harmonogramu działań – jest istotną przyczyną ograniczania przez środowisko naukowe prób podejmowania ambitnych przedsięwzięć badawczych, a to z kolei jest przyczyną zbyt małej liczby tak bardzo potrzebnych gospodarce osiągnięć naukowych i ograniczenia udziału Polski w nauce światowej.

Obok systematycznego w ciągu najbliższych 3-4 lat wzrostu nakładów na naukę potrzebne są także zmiany w systemie pozyskiwania i rozdziału środków na badania naukowe. Postulowane zmiany, mogące przynieść efekty, są następujące:

- stworzenie systemu zachęt, głównie podatkowych, dla jednostek gospodarczych inwestujących w badania naukowe i wdrażanie ich wyników,
- restrukturyzacja jednostek badawczo-rozwojowych w kierunku zwiększenia ich efektywności,
- zapewnienie rozdziału środków na badania naukowe pomiędzy jednostki, proporcjonalnie do ich rzeczywistego potencjału i potwierdzonej produktywności naukowej, bez stosowania przyjętych przeliczników dyskryminujących pracowników naukowych zatrudnionych w szkolnictwie wyższym.

*Przewodniczący Konferencji
prof.dr hab. Jerzy Woźnicki*

Dwa rajdy w roku

W dniach 17-19.10.1997 odbył się III Rajd Jesienny Studentów w Góry Białskie zorganizowany przez Wydział Elektryczny. Tradycyjnie już Wydział Elektryczny organizuje je dwa razy w roku dla wszystkich studentów PWr. Imprezy te są w zasadniczej części finansowane centralnie, a patronat nad nimi objął Rektor PWr – prof. A.Mulak. Idea tych studenckich wypadów znajduje też poparcie prorektora ds. nauczania prof. L.Jacaka.

W rajdzie jesiennym wzięło udział 291 studentów wszystkich wydziałów (najmniej, bo trzech, było górników, najwięcej – 80 – elektryków). Pojawił się wśród studentów też kierownik Sekcji Spraw Studenckich Działu Nauczania, mgr inż. A.Solecki.

Noclegi zamówiono w Bolesławowie, do

którego uczestnicy rajdu dotarli z Kłódzka zamówionymi autobusami. Jechali przez Stronie Śl., gdyż wiele dróg było jeszcze zniszczonych w wyniku powodzi.

Już w piątek wszyscy uczestnicy imprezy

wyruszyli na przełęcz Płaszczyna.

Drugiego dnia do wyboru były dwie trasy. Około 90 osób udało się do Jaskini Niedźwiedziej w Kletnie, a potem przez Śnież-

Dokończenie na stronie 17

Fot.A.Stafiniak

WYDZIAŁ MECHANICZNO-ENERGETYCZNY

Co było, co będzie...

Ubiegły rok był 43 rokiem pracy Wydziału Mechaniczno-Energetycznego. Był to rok dużych osiągnięć dydaktycznych wydziału. W październiku uruchomiono studia dzienne inżynierskie w filii Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu, w ramach specjalności *Termoenergetyka* oraz *Ekologia w energetyce*. W związku z dużym zainteresowaniem przemysłu uruchomiono również zaoczne studia inżynierskie we Wrocławiu i w filii w Wałbrzychu. Na ukończeniu są już prace dotyczące uruchomienia w br. nowego interdyscyplinarnego kierunku dyplomowania o roboczej nazwie *Zarządzanie produkcją i marketing w energetyce*. Kierunek ten ma łączyć fachowe przygotowanie inżynierskie w zakresie szeroko pojętych zagadnień energetycznych z przygotowaniem z zakresu organizacji, zarządzania, prawa i finansów. Takie wszechstronne przygotowanie absolwentów jest konieczne, gdyż rośnie zapotrzebowanie przemysłu energetycznego na pracowników o szerokich kompetencjach.

Podobne cele przyświecają również uruchomieniu w tym roku na wydziale dwusemestralnego studium podyplomowego pod nazwą *Systemy Zarządzania i Nowe Technologie w Energetyce i Ciepłownictwie*. Studium ma charakter nauczająco-praktyczny i przeznaczone jest głównie dla kadry kierowniczej wyższego i średniego szczebla oraz kadry inżynierskiej w przedsiębiorstwach energetyki zawodowej, ciepłownictwa i pionów energetycznych w krajowych przedsiębiorstwach przemysłowych. Celem studium jest dostarczenie słuchaczom wiedzy przydatnej w umiejętnym zarządzaniu przedsiębiorstwem energetycznym i w prognozowaniu jego rozwoju w warunkach gospodarki rynkowej.

W ubiegłym roku rekrutacja na studia została poprzedzona szeroką kampanią promocyjną, w którą obok dziekanatu i władz instytutów oraz pracowników wydziału włączył się Zarząd Elektrociepłowni we Wrocławiu. W rezultacie 1997 rok charaktery-

zował się znacznym wzrostem (o ponad 30%) liczby studentów. Łączna liczba studentów na studiach dziennych i zaocznych, wraz z filią, wynosi obecnie 1050. W 1997 roku studia ukończyło 103 absolwentów, w tym 18 inżynierów i 85 magistrów inżynierów.

Dzięki stałej pracy rady programowej wydziału, w skład której obok pracowników Wydziału Mechaniczno-Energetycznego wchodzi jego absolwenci, przedstawiciele przemysłu: mgr inż. Jan Jędrusik z Zespołu Elektrociepłowni Wrocław SA, mgr inż. Edmund Kraska - dyrektor Elektrociepłowni Turów, mgr inż. Tadeusz Karski - dyrektor RAFAKO SA - wydział stara się aby jego oferta dydaktyczna stale się rozszerzała w taki sposób, aby dostosować profil kształ-

ropejskich. Rozpoznajemy przy tym system tzw. punktów kredytowych. Dziekan wyraził już kilkadziesiąt razy zgodę na wyjazdy pracowników w ramach współpracy międzynarodowej. Wzorem lat ubiegłych, w 1997 roku dwukrotnie zorganizowano wycieczki dydaktyczne dla studentów V roku do elektrowni jądrowych w Czechach i Słowacji. Wydział gościł również liczne delegacje zagraniczne oraz jedną 26-osobową wycieczkę dydaktyczną z Niemiec. Goście zwiedzali laboratoria i zapoznawali się z pracami prowadzonymi przez wydział.

Nowoczesne kształcenie i prowadzenie prac badawczych, zwłaszcza na naszym wydziale, wymaga właściwego stanu całej infrastruktury jednostek wchodzących w skład wydziału oraz nowoczesnego wyposażenia laboratoriów. Od wielu

lat infrastruktura budowlana nie ulegała tu wielkiej zmianie. W dwóch poprzednich latach dzięki współpracy naukowo-dydaktycznej z wielkimi zakładami przemysłowymi związanymi z energetyką nastąpił w tej dziedzinie istotny przełom. W maju ubiegłego roku z inicjatywy J.M. Rektora Politechniki Wrocławskiej odbyła się uroczystość wmurowania aktu erekcyjnego w budynku A-4. Prace odbywają się bardzo sprawnie i na zakończenie 1997 roku osiągnięto już stan surowy zamknięty. We wnętrzu będą się mieścić zarówno sale dydaktyczne jak i pomieszczenia do pracy. Jeśli chodzi o wyposażenie laboratoriów, Mniej optymistyczny jest fakt, że wobec ogromnych trudności finansowych całego szkolnictwa wyższego od wielu lat niezbyt wiele zmienia się w wyposażeniu laboratoriów.

Przedmiotem stałej troski władz i Rady Wydziału jest wzmocnienie struktury organizacyjnej i kadrowej. W ubiegłym roku brak było nowych nominacji profesorów tytularnych. Z zestawienia wynika, że jest 6 osób, które potencjalnie mogłyby wystąpić o nominację. Na przeszkodzie stoi tu brak wypromowanych

doktorów, albo też brak wydanej książki. Pewnym optymizmem w tym względzie napawa fakt, że w 1997 roku habilitowały się na wydziale 2 osoby, 5 osób obroniło prace doktorskie, na studia doktoranckie trafiło 14 naszych absolwentów. Pracownicy wydziału wydali w ubiegłym roku 1 książkę, 7 podręczników i monografię oraz kilkadziesiąt publikacji.

Fot. Krzysztof Mazur

cenia do wymagań rynku i zwiększenia w ten sposób konkurencyjności absolwentów na tym rynku.

Ważną działalnością wydziału w br. była też współpraca z zagranicą. Wydział uczestniczył w międzynarodowych programach edukacyjnych (TEMPUS, Socrates) i współpracuje z różnymi uczelniami. Kilkunastu studentów odbyło praktyki na uczelniach eu-

Niech żyje nam górniczy stan...

We Wrocławiu ...

Na Wydziale Górniczym, w ramach do- rocznych obchodów barbórkowych, miały miejsce uroczystości, które zgodnie z wie- loletnią już tradycją, stanowią wkład w two- rzenie akademickiej przestrzeni współżycia pracowników i studentów. W dniu 4 grud- nia 1997 r. miało miejsce spotkanie, na któ- rym zostały złożone życzenia pracownikom Wydziału i wyróżnionym studentom. Zgod- nie ze zwyczajem, dopiero wówczas wrę- czono zostały nagrody Dziekana oraz Dy- rektora Instytutu Górnictwa i dodatkowo tym razem, w ramach podziękowania, wrę- czono symboliczne upominki osobom zabie- gającym o mienie Wydziału podczas powo- dzi, jaka nawiedziła w tym roku także i Wrocław.

Wieczorna impreza dla pracowników i stu- dentów odbyła się w *Pałacyku*, dawnym ośrodku studenckim. Impreza ta ma swój specyficzny charakter - panie i panowie ba- wią się osobno, w oddzielnych pomieszcze- niach odizolowanych także akustycznie. Część przeznaczona dla pań nosi nazwę *Czomber babski*, natomiast dla mężczyzn - *Tablica piwna*. Impreza przeprowadzana jest zgodnie z wcześniej przygotowanym scenar- iuszem. Jedyne główni aktorzy zaplanowa- nych zabaw dobierani są *ad hoc*, często wbrew ich wyraźnemu sprzeciwowi, spo- śród zaproszonych uczestników, do których należą aktualni i byli pracownicy, studenci i absolwenci Wydziału Górniczego, przed- stawiciele władz Szkoły a także inne osoby z Wydziałem związane.

Tegorocznym Przewodniczącym *Wysokie- go Prezydium*, a w *sprawach piwnych za- wsze nieomylnego*, był *stara strzecha* Lech Gładysiewicz. W utarczkach z niesfornymi gwarkami wspomagany był przez *starą strzechę* Zbyszka Nędzę. *Ławę starszych* (pracownicy) reprezentował *kontrapunkt* Jacek Urbański a *Ławę młodszych* (studen- ci) - *kontrapunkt* Sławek Jerzak. Wspólne śpiewy intonował *kantor* Jurek Cygan. Cha- rakterystycznym elementem wszystkich ske- czy, dowcipów i facecji opowiadanych czy to w nagrodę, czy za karę, jest język - nad wyraz jędrny i prawdziwie męski... *Tabli- ca piwna* tradycyjnie kończy się patriotycz- nymi śpiewami. Pieśń *Legiony* została spon- tanicznie zainicjowana przez Maćka Haw- rysza.

Czomber Babski tradycyjnie przygotowa- ły *młode lisice* (studentki III roku) pod wo- dzą *starej lisicy* Gabrieli Paszkowskiej. Pod- czas imprezy, nad wspólną zabawą i śpie- wami pieczę miała *stara lisica* - Dziekan

Monika Hardygóra. A zadanie to nie było łatwe - w tegorocznym Czombrze uczestni- czyło prawie 80 *lisic*. Pani Dziekan władzę swą sprawowała wspomagając się specjal- nymi „insygniami”, które niestety, nie wy- trzymały ciężaru obowiązków i pękły przed końcem imprezy. Nie przeszkodziło to dal- szej zabawie i realizacji celu, który posta- wiły sobie *młode lisice*, tj. ostatecznej kom- promitacji rodu męskiego (w szczególności kilku *gwarków*).

Działania integrujące społeczność pracow- niczą z bracią studencką trwały około 3 go- dzin. Potem rozpoczęła się koedukacyjna część imprezy - dyskoteka w Sali lustrzanej. Wydaje się, że w tej części imprezy nacisk położono na zachowania ingracyjne.

Przykład poprzednich lat pokazuje, że prócz wspomnień ze wspólnej zabawy po- zostają doświadczenia nie do zdobycia pod- czas wykładów czy ćwiczeń, oraz pamiątka - specjalnie na tę okazję wykonane okolicz- nościowe kufle i czarki.

... i w Legnicy

„Górnicy stan hej, niech żyje nam górni- cy stan...” - te słowa Hymnu Górniczego zabrzmiały 15 stycznia 1998 w klubie gar- nizonowym w Legnicy. Tym razem Wydział Górniczy Filii Legnickiej PWR świętował przesuniętą w czasie „Barbórkę”. Na uro- czystość przybyli zaproszeni goście, m. in.: dziekan WPPT - prof. Ryszard Grząślewicz, dziekan Wydziału Mechaniczno - Energe- tycznego - prof. Mieczysław Lech, dyrek- tor filii PWR w Jeleniej Górze - dr Maciej Pawłowski, przedstawiciele Centrum Szkole- nia Łączności WP w Legnicy - płk. An- drzej Boryczko i płk. Janusz Koenig. Już w progu wszyscy goście byli serdecznie wita- ni przez dyrektora filii dr Henryka Barto- szewicza oraz *fuksów*, którzy kierowali przybyłych panów na *Karczmę Piwną*, a panie na *Comber Babski*.

Dyrektor H. Bartoszewicz zaprosił na pre- zesa *Karczmy Piwnej* dr Zbigniewa Nędzę. *Kantorem Ławy Starszych* został dr Sławo- mir Jerzak, a *Ławy Młodszych* - mgr Jerzy Cygan. *Prezes Prezydium* ogłosił regulamin *Karczmy Piwnej*, w którym przewidziane są nagrody, ale i kary (np. zakucie w dyby na określony czas). Po odśpiewaniu Hymnu Górniczego padł rozkaz „*Fuksy, piwa!*” (*fuksy* - studenci pierwszego roku, najmłod- si na sali) i przy ogólnym stukocie pustymi kufkami o stoły serwowano złocisty płyn.

Kantor Ławy Młodszych poprowadził „*modlitwę*” z prośbami o różne łaski i po- dziękowaniami za już otrzymane. Prośby dotyczyły zarówno spraw politycznych,

uczelni, wydziału, ale także spraw intym- nych. W *Karczmie Piwnej* króluje piosenka biesiadna oraz tradycyjne pieśni górnicze. Ogłaszane są liczne konkursy, których uczestnicy stają na pustej beczce po piwie. Przystępują do nich osoby wywoływane przez *Prezydium* od najstarszych rangą gór- niczą i najważniejszych gości po najmłod- szych. Każdy stający do konkursu musi się zameldować przed *Wysokim*, a w *sprawach piwnych nigdy nieomylnym Prezydium*. Naj- większe problemy z meldunkiem miał płk Andrzej Boryczko - logistyk Centrum Szkole- nia Łączności WP, który cztery razy po- wtarzał meldunek składany kapralowi - dr Zbigniewowi Nędzy. W przypadku niezada- wających odpowiedzi na pytania i za- gadki, a zdarza się to często, pytany musi opowiedzieć *facecję*, czyli historyjkę z ży- cia górniczego czy uczelni, albo zaśpiewać. Są również konkursy między *ławami* i *pu- charowy* konkurs picia piwa. Nagrodą w konkursach jest często następny kufel piwa.

Pieśń „*Stańmy bracia wraz*” oznacza zbli- żanie się do końca męskiej części uroczy- stości. Po odśpiewaniu na stojąco (bez ku- fli piwa) co najmniej ośmiu zwrotek „*Mar- sza Polonii*” panowie w odpowiedniej kole- jności, zaczynając od najstarszego rangą górnika i zaproszonego gościa, udali się na *Comber Babski*.

Tam bawiły się *młode lisice* - czyli stu- dentki I i II roku Wydziału Górniczego w Legnicy i *stare lisice* czyli panie reprezen- tujące Wydział Górniczy i uczelnię. W Pre- zydium zasiadła i prowadziła zabawę pani dziekan - prof. Monika Hardygóra, a po- magaly jej w tym dzielnie studentki II roku - Anna Mróz i Liliana Trzeciak, które przy- gotowały też liczne konkursy. Tu nie było kar, ale były nagrody, np. kostka węgla ob- wiązana czerwoną wstążką. Repertuar pio- senek był podobny jak w *Karczmie Piwnej*. W przypadku nieznamości tekstu, można było korzystać ze śpiewników, które zosta- ły wręczone paniom przy wejściu.

Panowie, aby uczestniczyć we wspólnej zabawie, muszą pokonać wszelkie przesko- dy i wypełnić wymyślone przez Panie zadania. Tym razem *stara lisica* - Monika Har- dygóra „*rzuciła*” panów na kolana i musieli oni przejść kilka metrów w tej pozycji. Reszta *lisic* zaintonowała „*przerywnik legnicki*”, z którego można było się dowiedzieć, że w Legnicy nie ma porządných chłopców, a są jedynie porządne dziewczyny. Myślę, że pa- nie zmieniły jednak zdanie po odśpiewaniu przez płk Andrzeja Boryczkę nadzwyczaj sil- nym i czystym głosem arii ze znanych opere- tek. Nastąpiły wspólne śpiewy, po czym uda- no się na tańce do sali, w której wcześniej odbywała się *Karczma Piwna*.

Adres dla każdego

Od dłuższego czasu było dyskutowane i realizowane przedsięwzięcie utworzenia na Politechnice Wrocławskiej ogólnodostępnych studenckich laboratoriów komputerowych. Apetyt studentów został rozbudzony po doprowadzeniu instalacji sieciowej do osiedla studenckiego „na Wittigowie”. Niektórzy twierdzą, że jest to obecnie jedno z większych centrów hackerskich w Europie.

Idea umożliwienia każdemu studentowi korzystania ze sprzętu, który dla wielu ludzi jest synonimem nowoczesnej techniki, okazała się bardzo nośna. Zidentyfikowało się z nim duże grono pracowników Politechniki. Przygotowano przetarg na dostawę sprzętu. Ewentualnym jest skala inwestycji, ponieważ chodzi tu o około 500 komputerów. Jest to zatem największa akcja modernizacji zasobów dydaktycznych w skali kraju. Wprowadza się też nowa jakość – powszechność dostępu do komputera.

*Zwróciliśmy się o wypowiedź do jednego z głównych inspiratorów pomysłu, **Prorektora ds Nauczania prof. Lucjana Jacaka** i do pełnomocnika prorektora ds studenckich laboratoriów komputerowych **prof. Jana Zarzyckiego**.*

– Jaki będzie ten oczekiwany sprzęt?

Prof. Jacak – Będzie to standardowe wyposażenie laboratoriów studenckich, ale dzięki temu, że sprzęt jest nowoczesny, uzyskamy lepszą pracownię, niż większość utworzonych kilka lat temu laboratoriów komputerowych np. na uniwersytetach amerykańskich. Sprawili to postęp technologiczny.

– Czy rzeczywiście każdy student będzie mógł swobodnie korzystać z nowego sprzętu?

(J) – Zakładamy, że komputery będą w 50% wykorzystywane na potrzeby zajęć dydaktycznych, a w pozostałym czasie – przez studentów, co nie znaczy, że bez nadzoru. Będą to więc typowe pracownie komputerowe „pierwszego dostępu”, to jest takie, które byłyby dostępne dla studentów w szerokim zakresie czasowym. Mamy nadzieję, że uda nam się opracować regulamin, który zapewni dwuzmianowość obsługi. Chcemy, by każdy student miał swój adres na serwerze, czyli swoje „konto internetowe”.

– Gdzie więc ma udać się student, żeby skorzystać z komputera?

(J) – Nie budujemy jednej wielkiej sali komputerowej. Zamierzamy raczej do rozdzielania sprzętu na mniejsze sale znajdu-

jące się w różnych gmachach Politechniki Wrocławskiej.

(Z) – Nie będą one jednak mniejsze niż 12 stanowisk, co wynika zarówno z minimalnej liczby studentów w grupie laboratoryjnej, jak z potrzeby racjonalizacji obsługi kadrowej. W sumie będzie więc od 20 do 25 sal, z czego około 10 – dużych. Największe będą miały 40-50 komputerów.

Ponieważ część komputerów w już istniejących laboratoriach jest przestarzała, nastąpi przy tej okazji częściowa wymiana wyposażenia na nowsze. Inne laboratoria otrzymają dodatkowy sprzęt, a niektóre powstaną od nowa.

(J) – Przy tym obdzielimy sprzętem nie tylko główny campus, ale i bardziej peryferyjne obiekty Uczelni, np. Wydział Architektury, Wydział Górnicztwa czy niektóre budynki Wydziału Mechanicznego. Również każda z Filii PWr otrzyma 20 komputerów i serwer.

– Jak zdecydowano o wyborze pomieszczeń?

(J) – Dużą zasługę ma w tym zespół profesora Zarzyckiego, który analizował przygotowanie sal.

Prof. Zarzycki – Niektóre wydziały włożyły bardzo dużo wysiłku w przygotowanie pomieszczeń i ich wyposażenia. Trzeba było przecież doprowadzić instalacje sieciową, przygotować meble. Te prace są już sfinalizowane.

– Więc kiedy znajdzie się tam sprzęt?

(J) – Mamy nadzieję, że – zgodnie z uzgodnieniami przeprowadzonymi z dostawcą – przed 15 lutego, czyli przed rozpoczęciem nowego semestru, komputery będą już w salach.

– Czy to znaczy, że już wkrótce powszechne będą zajęcia dydaktyczne z wykorzystaniem komputerów?

(J) – Nasze wspólne zadanie, jakie stawiamy sobie razem z profesorem Zarzyckim, to unowocześnienie zajęć dydaktycznych. Przy pomocy nowego sprzętu zaspokoimy większość potrzeb w tym zakresie (poza pracowniami specjalistycznymi). Komputer stwarza możliwości poprowadzenia w inny sposób zajęć z analizy, algebry, fizyki i innych, bardziej specjalistycznych zajęć typu inżynierskiego, które są prowadzone przez Uczelnię.

– Wymaga to oczywiście oprogramowania.

(J) – Każdy komputer będzie miał podstawowe oprogramowanie systemowe. Będziemy się starać o dodatkowe programy specjalistyczne, jak MATLAB, AUTOCAD czy inne. Można powiedzieć, że to nic nowego, bo takie zajęcia są już prowadzone.

Ale będziemy je w większym stopniu promować i oferować masowo.

– Czy znajdują się środki na oprogramowanie?

(J) – Liczymy, że może uda się uzyskać dodatkowe środki, np. z KBN. Co prawda KBN nie finansuje oprogramowania na komputery PC, ale ze względu na włączenie naszych komputerów do sieci może nas interesować też oprogramowanie na superkomputer. Skorzystamy z pewnością z doświadczeń profesora Zygmunta Mazura, jako pełnomocnika uczelni ds oprogramowania i prof. Jana Zarzyckiego jako koordynatora aktualnie prowadzonych prac.

– Jaki był przebieg przetargu?

(J) – Powołano komisję przetargową, która rozpatrzyła 8 ofert. Jedną odrzucono z przyczyn formalnych. Jedną z firm zaofertowała sprzęt tani, ale dyskusyjnej jakości. Ostatecznie eksperci byli zgodni co do wyboru firmy KEN. Dzięki dużemu zamówieniu uzyskano bardzo dobre warunki finansowe, ceny blisko dwa razy niższe od detalicznych. Oznacza to oszczędność około 1 miliona złotych!

Ponadto oferent zapewnił nam 3-letnią gwarancję oraz serwis na miejscu; pracownik firmy będzie przez dwa lata na uczelni, by usuwać ewentualne usterki, a w razie dłuższej trwających napraw dostarczy sprzęt zastępczy.

– Z jakich funduszy będą sfinansowane komputery?

(J) – W połowie z rezerwy prorektora ds nauczania z dotacji na działalność dydaktyczną odpowiednie kwoty zostaną potrącone z wydziałowych dotacji na działalność dydaktyczną. Druga połowa pochodzi z rezerwy rektora uzupełnionej z rezerwy prorektorów.

– Czy nie zachodzi obawa, że z chwilą otwarcia nowych laboratoriów okaże się, że brak jest odpowiednio przygotowanej kadry?

(Z) – Absolutnie nie! Tam, gdzie powstaną laboratoria, jest też odpowiednio wykształcona kadra. Osoby te mają duże doświadczenie w prowadzeniu zajęć dydaktycznych, korzystaniu ze sprzętu i oprogramowania. Sprzęt nie będzie stał – będzie służył nauczaniu.

Konfiguracja sprzętu i rozszerzenia będą dopasowane do specyficznych potrzeb. Np. Architektura będzie miała większe monitory i rozszerzoną pamięć operacyjną. Podobnie Budownictwo i częściowo Wydział Mechaniczny.

(J) – Masowość zakupu ułatwi też w przyszłości modernizację sprzętu („upgradowanie”). Mamy przy tym nadzieję, że znaczny

finansowy wysiłek Politechniki Wrocławskiej opłaci się w aspekcie promocji uczelni. Podbudujemy sprzętowo nośne hasło kontaktu z najnowszymi technikami. Musimy jednak starannie koordynować prace, by efekt nie rozplynął się w partykularyzmach.

Zapraszamy do współpracy osoby zainteresowane opracowaniem koncepcji zajęć dla studentów. Firma KEN jest też zainteresowana promocją.

(Z) – Chciałbym tu podkreślić ogromny wysiłek finansowy, organizacyjny i techniczny wielu wydziałów i instytutów włożony w przygotowanie sal.

(J) – Jako realizator chciałbym podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do finalizacji dzieła. Oprócz wielkiej przychylności JM Rektora dla tego projektu muszą podkreślić rolę komisji, w skład której, poza mną, wchodził: prof. Monika Hardygóra, pani mgr inż. Maria Kujawińska (specjalista ds przetargów), Prorektor ds Ogólnych

dr Ludomir Jankowski, pełnomocnik ds komputeryzacji dydaktyki dr Włodzimierz M. Barański, dyrektor administracyjny Andrzej Kaczkowski. Chcę podziękować też komisji ekspertów pod przewodnictwem prof. Jana Zarzyckiego, która oceniała jakość oferowanego sprzętu.

(Z) – Naszym celem było maksymalne zobiektywizowanie kryteriów oceny.

(J) – Z tego powodu powoływani byli jeszcze dodatkowo powoływane inne osoby: zespół dra Barańskiego i powołany przez panią prof. Hardygóre dr Krzysztof Hołodnik. Dzięki temu, gdy uzyskano zbieżne opinie z tak różnorodnego gremium ekspertów, nie było wątpliwości co do obiektywizmu ocen.

Podziękowanie kieruje też do Panów Dziekanów, bez przychylności których nie można myśleć o realizacji tej inicjatywy.

(Z) – Ja z kolei chciałbym podkreślić rolę Pełnomocników Dziekanów i Pełnomocni-

ków Dyrektorów Instytutów ds komputeryzacji za ułatwienie pracy komisji przy kontroli stanu przygotowań oraz przy merytorycznym i technicznym przygotowaniu kontraktu.

– **Jak zostanie rozdysponowany sprzęt?**

(J) – Pierwsze z kryteriów podziału wynikało proporcji udziału poszczególnych wydziałów w rezerwie z dotacji na działalność dydaktyczną. Zaś co do części sfinansowanej ze środków centralnych, została ona rozdzielona zgodnie z opinią komisji profesora Zarzyckiego. Brano tu pod uwagę kryterium możliwości lokalowych i kryterium celowości umieszczania sprzętu w danej pracowni.

W sumie oceniamy, że prace nad stworzeniem nowych laboratoriów komputerowych przebiegały bez zgrzytów, w dobrej atmosferze. To budzi w nas nadzieję na przyszłość.

– **Dziękuję Panom za wypowiedź.**

Rozmawiała Maria Kiszka

2 rajdy...

Dokończenie ze strony 13

nik wróciło do Bolestawowa. Pozostali wędrowali przez Młyńsko i Góry Białskie. Wszyscy mieli okazję zobaczyć śnieg, a niektórzy nawet spotkali śnieżnego bałwanka. Wieczorami była okazja do pieczenia kiełbasek przy ognisku i spróbowania grzańca.

W niedzielę wieczorem trzeba było już wracać do Wrocławia.

Następny – czwarty – rajd zaplanowano na **1-3.05.1998**, tym razem w **Rudawie Janowickiej**.

Przewidziano noclegi dla około 300 osób, które będą miały do wyboru 6 tras. Każda grupa wszystko będzie organizować sama. Noclegi zamówiono w Szwajcarce, Karpnikach, Stróżnicy, Bukowcu oraz w schroniskach Czartak i na Przełęczy Rędziańskiej.

Główna grupa wyruszy w piątek z Trzcianki. Pozostali, około 30 osób, wysiądą już w Marciszowie i przez Wieliszów (gdzie znajdują się kolorowe jeziora – niebieskie i zielone) i Wielką Kopę dotrą na nocleg do Rędzin.

Na sobotę przewidziano wędrowkę przez Skalniki i Starościńskie Skały.

W niedzielę wszyscy uczestnicy rajdu przez zamek Bolczów dotrą do Janowic Wlk., skąd pociągiem wrócą do Wrocławia.

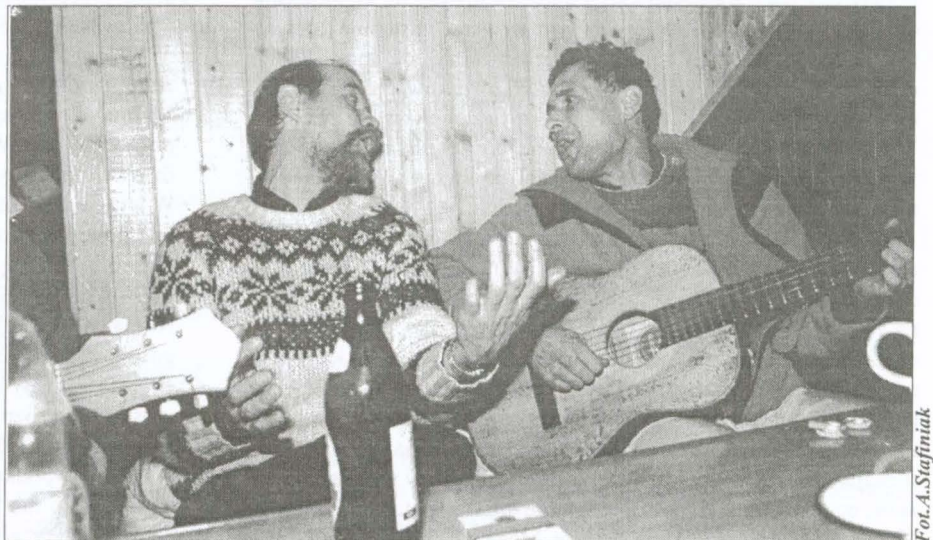
Główny organizator rajdów, prodziekan Wydziału Elektrycznego dr inż. Zbigniew-Kłós planuje już rajd jesienny w Karkonosze na 9-11.10.98. Tym razem oba noclegi dla około 300 osób zamówiono w pensjonatach w Sosnowcu. W piątek uczestnicy rajdu dotrą na nocleg z Karpacza przez Wzgórza Łomnickie. Na sobotę przewidziano cztery warianty tras, m.in. na Śnieżkę.

Poza wypadami ogólnouczelnianymi dr inż.

Zbigniew Kłós planuje też na **29-31.05.98 studencko-pracowniczy rajd Wydziału Elektrycznego** dla około 50 osób. Noclegi zaplanowano w Strzesze Akademickiej. Rajd będzie częściowo finansowany z fun-

duszów Dziekana Wydziału Elektrycznego.

Na każdym wyjeździe planowane są ogniska, warto więc zaopatrzyć się w wydane przez Oficynę Wydawniczą PWR śpiwonniki rajdowe, które można nabyć za jedyne 8 zł. ●

Fot. A. Stafniak

Okólniki, zarządzenia

W ostatnim czasie ukazały się następujące pisma okólnie i zarządzenia wewnętrzne:

Zarządzenie wewnętrzne 2/98 z dnia 6.01.1998 w sprawie likwidacji Biblioteki i Ośrodka Informacji Instytutu Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii.

Zarządzenie wewnętrzne 3/98 z dnia 15.01.1998 w sprawie przeprowadzenia oceny nauczycieli akademickich na Politechnice Wrocławskiej w roku 1998.

Zarządzenie wewnętrzne 4/98 z dnia 19.01.1998 dotyczące zmiany Zarządzenia Wewnętrznego 30/97 w sprawie wprowadzenia Zasad zlecania zajęć dydaktycznych i rozliczenia pensum w roku akademickim 1997/98.

Zarządzenie wewnętrzne 5/98 z dnia 27.01.1998 w sprawie zmiany nazwy Instytutu Technologii Elektronowej.

Zarządzenie wewnętrzne 6/98 z dnia 27.01.1998 w sprawie możliwości zwiększenia w 1998 roku wynagrodzeń pracowników Uczelni ponad wysokość ustaloną w Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej.

Pismo okólnie 1/98 z dnia 27.01.1998 w sprawie terminów i trybu składania wniosków o nagrody Ministra Edukacji Narodowej.

Pismo okólnie 2/98 z dnia 27.01.1998 w sprawie wnioskowania o nadanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

Pismo okólnie 3/98 z dnia 4.02.1998 w sprawie wykorzystania zaległych urlopów.

Ochrona serwerów poczty elektronicznej PWr

Protokoły SMTP i ESMTP, z których korzystają serwery poczty elektronicznej, z definicji umożliwiają przesyłanie listów każdemu, bez względu na to, skąd i do kogo taką pocztę przesyła. Bez takiej otwartości nie byłby możliwy rozwój usług poczty elektronicznej jeszcze kilka lat temu, kiedy np. do przesyłania między siecią EARN a innymi systemami był potrzebny udział kilku innych komputerów pośrednich – ze względu na fizyczny układ połączeń.

Obecnie jednak, w dobie komercyjnej eksplozji Internetu, taka otwartość sprzyja różnego rodzaju nadużyciom, które trudno opanaować. Jednym z coraz poważniejszych problemów Internetu jest rosnąca zastraszająco ilość *spam*u, czyli artykułów news lub listów o tej samej treści wysyłanych jednocześnie do ogromnej liczby użytkowników. Są to zwykle listy reklamowe, łańcuszki świętego Antoniego, piramidki pieniężne („wyslij jednego dolara do 5 osób, a za tydzień dostaniesz kilkaset tysięcy...”), ogłoszenia o serwerach z nielegalnym oprogramowaniem i inne, a liczba adresatów jest rzędu tysięcy (czasem nawet milionów). Działania takie sprzeczne są z obowiązującą w sieci netykietą i zasadami dostępu do Internetu, ale zawsze znajdują się tacy, którzy stwierdzą, że przecież to świetny i tani sposób reklamy.

Stosowana przez spammerów technika wysyłania poczty przypomina podrzucanie kukulczych jaj — łączą się oni z jakimś serwerem pocztowym podłączonym na stałe do Internetu i wypychają mu pojedyncze listy, z których każdy adresowany jest do kilkudziesięciu lub kilkuset osób. Dopiero na tym serwerze następuje „eksplozja”, a wykorzystany w ten sposób serwer zaczyna w dobrej wierze dostarczać te listy do kilku tysięcy użytkowników, co zajmuje mu czas, miejsce na dysku i spowalnia wszystkie e-połączenia sieciowe. W rezultacie więc za masowe wysyłanie poczty płaci nie ten, kto ją wysłał, lecz ten, którego serwer został do tego wykorzystany — zwykle bez zgody i wiedzy jego właściciela.

Ostatnio (a oznacza to ostatnie 4-5 miesięcy) w taki sposób nadużywane są także serwery Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu i pozostałych uczelni Wrocławia. Przez nasze serwery przesyłane są *spamy* pochodzące z USA i innych krajów, adresowane do użytkowników nie tylko w Polsce, ale na całym świecie. Korzystanie z naszych komputerów nie tylko powoduje zmniejszenie efektywnej przepustowości łącz internetowych z Wrocławia w świat, ale także naraża nas na to, że jako Politechnika trafiamy na różnego rodzaju „czarne listy” adresów pośredniczących w wysyłaniu *spam*ów, co grozi tym, że poczta od pracowników i studentów naszej Uczelni będzie odrzucana na świecie. Może tak się stać, jeżeli obecna sytuacja będzie trwała nadal i nie zostaną podjęte kroki pozwalające zabezpieczyć się przed nadużywaniem serwerów pocztowych PWr.

Kluczowym problemem jest więc obecnie zabezpieczenie serwerów Politechniki (a także innych uczelni) przed możliwością nadużyć z zewnątrz, a więc przed pośredniczeniem w przesyłaniu cudzych listów (pochodzących spoza komputerów PWr) do adresatów znajdujących się poza PWr. Jednocześnie należy zapewnić, by wszystkie listy wysyłane lokalnie trafiały bez problemów do miejsca przeznaczenia, podobnie jak wszystkie listy z zewnątrz adresowane do użytkowników znajdujących się na Politechnice.

Problem jest o tyle istotny, że serwerów pocztowych na Politechnice znajduje się co najmniej kilkaset (jest nim każdy serwer sieciowy, serwer Novell oraz zwykły pecet z zainstalowanym systemem Linux), nie są też one zarządzane w żaden centralny sposób,

więc zabezpieczeniem serwera powinien zająć się lokalny administrator.

W sieci PWr pokutuje jeszcze wiele serwerów pocztowych skonfigurowanych w początkach powstawania sieci Politechniki, kiedy to dominującym rozwiązaniem było podłączanie do niej działających już wcześniej sieci lokalnych opartych na serwerach z systemem Novell. Obsługę poczty internetowej w tym systemie zapewnia program Mercury, przyjmujący pocztę od lokalnych komputerów i wysyłający do innego, „mądrzejszego” od siebie hosta (np. z systemem UNIX), który ją dalej wyśle w świat. Program ten potrafi także odbierać pocztę nadchodzącą ze świata i kierować ją do lokalnych użytkowników. Wszelkie błędy lub poczta nie rozpoznana jako lokalna kierowane są tam, gdzie poczta wychodząca — a więc do „mądrzejszego” hosta zajmującego się pocztą wychodzącą.

W bardzo dużej, niestety, liczbie przypadków komputerem wykorzystywanym do takiego przekazywania poczty okazuje się być sun1000.pwr.wroc.pl.

Trzeba mieć świadomość, że:

- w sieci obecnych jest wiele serwerów, z których jest każdy zarządzany lokalnie lub też postawionych i zapomnianych, bo brak pieniędzy na etat dla administratora...
- wiele serwerów zostało kiedyś skonfigurowanych ad hoc i tak działa do dziś, np. wiele komputerów z systemem UNIX zamiast samemu wysłać pocztę w świat, przekazując ją komuś „mądrzejszemu”, np. do komputera sun1000;
- cechą charakterystyczną sieci wrocławskiej jest ogromna liczba serwerów Novell — na większości z nich uruchomiona jest także za pomocą programu Mercury i wykorzystywana do dziś poczta elektroniczna.

Poniżej przedstawiono wskazówki, jak chronić serwery w poszczególnych systemach. Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie WWW wymienionej na końcu.

- Administratorzy nowo instalowanych systemów Linux RedHat 5.0 mogą spać spokojnie — odpowiednie reguły filtrowania poczty znajdują się w standardowej konfiguracji, więc w zasadzie z definicji system jest zabezpieczony;
- W większości pozostałych systemów UNIX jako serwer poczty uruchomiony jest program *sendmail* — niestety, program ten potrafi bronić się przed pośredniczeniem w przesyłaniu *spam*u dopiero od wprowadzenia opublikowanej rok temu wersji 8.8.5. Aktualną wersją jest *sendmail* 8.8.8, a program ten można ściągnąć przez anonimowe ftp z serwera ftp.pwr.wroc.pl, z katalogu /pub/security/sendmail/. Instalacja nowej wersji jest bardzo prosta — po rozpakowaniu archiwum i wejściu do podkatalogu src należy napisać ./makesendmail, po czym skopiować program powstały w podkatalogu obj* we właściwe miejsce — do katalogu /usr/lib lub /usr/sbin, zachowując oczywiście na wszelki wypadek starą wersję. Instalacja nowego *sendmail*a wymaga też zwykle wygenerowania na nowo pliku konfiguracyjnego *sendmail.cf*. Trudno jednak polecać ręczne dokonywanie poprawek w tym pliku przypominającym zbiór magicznych zaklęć. Zamiast tego wystarczy utworzyć kilkulinijkowy plik *sendmail.mc*, zawierający najważniejsze definicje (takie, jak system operacyjny, nazwa komputera, czy specyficzne opcje konfiguracji odbiegające od wartości domyślnych). Plik .cf powstaje w wyniku analizy pliku .mc przez obecny w każdym systemie procesor makr m4 („m4 *sendmail.mc* > *sendmail.cf*”);
- Do konfiguracji *sendmail.mc* należy zastosować odpowiednie reguły *antyspamowe*. Mogą to być pisane przez Claussa Assmana reguły dostępne spod adresu www.sendmail.org, mogą też być opracowane we Wrocławiu (i dostosowane do naszych realiów) reguły umieszczone pod adresami: ftp.pwr.wroc.pl/pub/security/sendmail/ts-relaycheck/

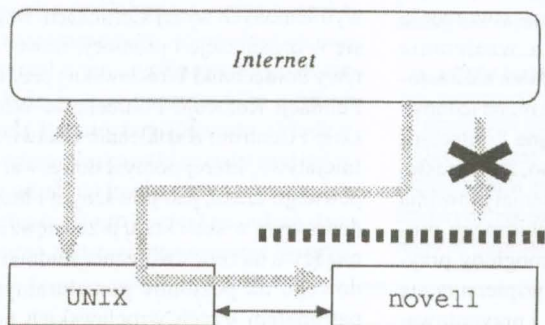
oraz
<http://okapi.ict.pwr.wroc.pl/sendmail/>.

Tak skonfigurowany system nie będzie pośredniczył w przekazywaniu cudzej poczty z zewnątrz do systemów zdalnych.

Osobnym problemem są systemy Novell z programem Mercury, tak bardzo rozpowszechnione na naszej Uczelni. Nie potrafią one w żaden sposób sprawdzić warunku „poczta od zdalnego użytkownika do innego systemu” i przyjmują każdą pocztę, wysyłając ją dalej do swojego „mądrzejszego” sąsiada z systemem UNIX, który taką pocztę przyjmuje jak od zaufanego hosta i rozsyła dalej.

Jedynym wyjściem jest całkowite wyłączenie przyjmowania przez serwery novellowe poczty z zewnątrz (spoza Zakładu/Instytutu lub spoza Wrocławia, czyli podsieci 156.17.*.*). Wbrew pozorom takie wyłączenie wcale nie musi oznaczać całkowitego odcięcia się od poczty – przy odpowiedniej konfiguracji Novella i współpracującego z nim pobliskiego systemu UNIX można spowodować, że poczta adresowana do użytkowników serwera Novell ze świata będzie za pomocą odpowiednich wpisów w DNS kierowana najpierw na komputer z systemem UNIX, gdzie zadziałają odpowiednie filtry, a dopiero z niego na serwer Novell. Stosując równocześnie w Novellu blokadę na przyjmowanie poczty z zewnątrz, system ten staje się odporny na opisane ataki, a w programach pocztowych działających w systemie UNIX można sobie z takimi próbami nadużywania serwera bardzo łatwo poradzić. Sytuacja taka przedstawiona jest na rysunku obok.

Najlepiej pokazać to na przykładzie. Zakładając, że w ICT znaj-

duje się serwer ictadmin.ict.pwr.wroc.pl z systemem Novell oraz okapi.ict.pwr.wroc.pl z systemem UNIX, konfiguracja obu systemów zapewniająca taką współpracę wygląda następująco:

W mapach DNS (Domain Name System) domeny ict.pwr.wroc.pl znajduje się wpis:

```
ictadmin IN MX 10 okapi.ict.pwr.wroc.pl.
```

To oznacza, że pocztę adresowaną do [ictadmina](http://ictadmin.ict.pwr.wroc.pl) należy z zewnątrz przesyłać do komputera [okapi](http://okapi.ict.pwr.wroc.pl), a on zajmie się nią dalej. Aby zabezpieczyć [ictadmina](http://ictadmin.ict.pwr.wroc.pl) przed przyjmowaniem poczty z zewnątrz i pozwolić tylko na taką, którą z zewnątrz przyjął [okapi](http://okapi.ict.pwr.wroc.pl), w pliku `mercury.ini` w sekcji [MercuryS] należy wpisać:

```
allow: 156.17.42.30 # adr.komp. okapi - przyjmujemy
allow: 156.17.42.0 # adr. sieci ICT - OK
allow: 156.17.0.0 # Z takich adr.przyjmujemy pocztę.
refuse: 0.0.0.0 # A z takich nie.
```

W zasadzie wystarczy jedna z linii „allow”. Pierwsza zezwala na przyjmowanie poczty wyłącznie z [okapi](http://okapi.ict.pwr.wroc.pl), druga — z komputerów o adresach 156.17.42.*, czyli części ICT. 156.17.*.* obejmuje sieć wrocławską. Linia „refuse” zabrania bezpośredniego przyjmowania poczty z pozostałych adresów (poczta taka musi przejść przez [okapi](http://okapi.ict.pwr.wroc.pl)). Program `sendmail` na [okapi](http://okapi.ict.pwr.wroc.pl) skonfigurowany jest w opisany wcześniej sposób, a dodatkowy wpis w pliku „`mailtable`” wskazuje, że pocztę adresowaną do [ictadmina](http://ictadmin.ict.pwr.wroc.pl) należy do niego kierować bezpośrednio (na podany adres IP), ignorując rekord MX w mapach DNS:

ictadmin.ict.pwr.wroc.pl [156.17.42.1]

Ostatnią kwestią są systemy oparte na serwerach NT z programem MS-Exchange. Pośredniczenie w przekazywaniu cudzej poczty można wyłączyć za pomocą opcji Configuration / DS-Site Configuration / Inter-Site Replication / Attributes / Allow out of Office Messages, wiąże się to jednak z utrudnieniem lub wręcz uniemożliwieniem wysyłania poczty także użytkownikom korzystającym z serwera za pomocą usługi POP3 (np. za pośrednictwem programów Netscape lub IE). Wyjściem jest wówczas zmiana konfiguracji czytelnika poczty tak, aby po pierwsze wysyłał swoją pocztę za pomocą SMTP, a nie POP3 (odbierał natomiast nadal za pomocą POP3). Jednakże jako adres serwera SMTP należy podać nie adres serwera MS, lecz innego, pobliskiego, serwera pocztowego umożliwiającego wysyłanie poczty. Najlepiej, by był to jakiś system UNIX znajdujący się w tym samym Zakładzie, Instytucie, czy Wydziale naszej Uczelni, zależnie od lokalnej struktury i konfiguracji sieci. Można także zastosować podobne rozwiązanie do opisanego dla systemu Novell, ograniczając adresy, z jakich poczta przyjmowana jest bezpośrednio.

Obszerniejszą wersję tego artykułu, zawierającą szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu konfiguracji poszczególnych systemów, można znaleźć w sieci Internet, pod adresem

<http://www.ict.pwr.wroc.pl/sendmail/>

oraz w jednym z najbliższych informatorów WCSS.

IV Wrocławskie Targi Książki Naukowej

Już za miesiąc, 18 marca 1998, w holu Gmachu Głównego PWr rozpoczyna się IV Wrocławskie Targi Książki Naukowej. Stoiska targowe będą dostępne od rana, a w samo południe nastąpi oficjalne otwarcie imprezy. Aż 65 wystawców, zarówno z wydawnictw uczelnianych jak dużych ogólnopolskich firm, będzie prezentowało swoje najciekawsze, najbardziej poszukiwane i najpiękniej wydane publikacje. Obecnych będzie aż siedem (oprócz naszego) wydawnictw uczelni technicznych, a także oficyny uniwersytetów, uczelni rolniczych, muzycznych i akademii wychowania fizycznego.

Podczas Targów czytelnicy będą mogli, jak i w poprzednich latach, wziąć udział w konkursie na najbardziej odpowiadającą im książkę (Jeśli miałbyś wybrać z wystawy tylko jedną książkę, to którą?) Będzie też konkurs dla wydawców na najtrafniejszą szatę edytorską; nagrody zostaną przyznane w czterech kategoriach: książki humanistycznej, technicznej, matematyczno-przyrodniczej i popularnonaukowej.

Zapowiedziano także imprezy towarzyszące: spotkania z autorami, promocje, referaty i dyskusje na tematy wydawnicze.

Oficina Wydawnicza PWr, która obchodzi jubileusz 30-lecia swojej działalności, chce szczególnie serdecznie zaprosić wszystkich czytelników oraz osoby zajmujące się działalnością wydawniczą i księgarską na tegoroczne Targi. Mamy nadzieję, że będzie to, podobnie jak w latach ubiegłych, udane i pozytywne spotkanie.

Chociaż nie dysponujemy najnowszym sprzętem komputerowym, staraliśmy się w miarę możliwości uwzględnić rosnące wymagania rynku wydawniczo-poligraficznego. Zmieniliśmy szatę graficzną i edytorską. Najlepszym dowodem na to, że nasze publikacje nie ustępują innym, było zdobycie dwóch nagród i wyróżnienia na konkursach książki naukowej.

Możemy stwierdzić, iż zajmujemy znaczącą pozycję na polskim rynku wydawniczym, nie tylko wśród wydawnictw akademickich. – podsumowuje dyrektorka Oficyny Wydawniczej PWr pani mgr Halina Dudek.

Zapraszamy na Targi!

NA WYDZIAŁACH

BUDOWNICTWO LĄDOWE I WODNE

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 16.01.1998 dziekan poinformował, że w dniu 31.12.1997 zmarł dr inż. Stefan Wójcik, emerytowany pracownik Instytutu Inżynierii Lądowej oraz że w dniu 6.01.1998 zmarł dr inż. Jerzy Dubis, emerytowany pracownik Instytutu Budownictwa. Wspomnienie o zmarłych wygłosili dyrektorzy I-14 i I-2. Rada uczciła pamięć Zmarłych chwilą milczenia.

Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych zakończyła postępowanie w sprawie nadania tytułu naukowego dr hab.inż. Juliuszowi Mrozowiczowi i przekazała wniosek do Kancelarii Prezydenta RP.

Powołano Komisję RW do postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora dr hab.inż. Antoniemu Biegusowi, prof.nadzw.PWr.

Wszczęto postępowanie o mianowanie dr hab.inż. Sylwestra Kobiela na stanowisko profesora nadzwyczajnego i wybrano recenzentów.

Wyrażono zgodę na uruchomienie dwusemestralnego Studium Podyplomowego pt. „Gospodarka nieruchomości – zarządzanie – utrzymanie – wycena”, którego kierownikiem mianowano dr hab.inż. Juliusza Mrozowicza. Zajęcia rozpoczynają się 20.02.1998.

Przekazano pełnomocnictwo dyrektorowi filii w Wałbrzychu i Legnicy, dotyczące realizacji procesu dydaktycznego oraz administracji toku studiów.

Dziekan poinformował, że została podpisana umowa pomiędzy naszą Uczelnią a Uniwersytem w Delft (Holandia).

Odbyło się kolokwium habilitacyjne dr inż. Zbigniewa Zembatego, adiunkta na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej, które zakończyło się uchwałą Rady o nadaniu habilitantowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo*, specjalności *dynamika budowli*.

ELEKTRYCZNY

Na Radzie Wydziału dnia 8.12.1997 większością głosów przyjęto programy 2 specjalności tworzonej na nowym kierunku studiów – *Automatyka i Robotyka*. Specjalności te to *Automatyzacja*

Dokończenie na stronie 21

Rada Programowa CKU PWr

21 stycznia br. odbyło się trzecie zebranie Rady Programowej Centrum Kształcenia Ustawicznego Politechniki Wrocławskiej. Obradom przewodniczył JM Rektor pan profesor Andrzej Mulak.

W czasie spotkania przedstawiono sprawozdanie z działalności Centrum w 1997 roku oraz planowane strategie, cele i formy działania na rok 1998. W ubiegłym roku działania Centrum skupiły się na trzech podstawowych kierunkach aktywności, polegających przede wszystkim na:

- wypracowaniu systemu, który byłby w stanie zapewnić Centrum stałą i ciągłą działalność organizacyjną i dydaktyczną,
- działalności szkoleniowej, organizacyjnej i usługowej,
- działalności z zakresu kształtowania wizerunku, public relations, promocji i reklamy Centrum.

Podczas dyskusji omówiono najważniejsze problemy związane z kształceniem ustawicznym oferowanym przez Centrum. Dyskutowano nad koniecznością stworzenia systemu koordynującego i wzajemnie wspierającego inicjatywy szkoleń niestacjonarnych prowadzonych przez różne jednostki dydaktyczne i organizacyjne Politechniki Wrocławskiej. Stwierdzono, że przedsięwzięcie kroków w celu usystematyzowania możliwości kształcenia ustawicznego prowadzonych przez Uczelnię mogłoby przyczynić się do wzajemnego wspierania się tych form, zintegrowania sił i przygotowania propozycji szkoleń komplementarnych. Tego rodzaju oferta mogłaby być bezkon-

kurencyjna nie tylko na wrocławskim, lecz także polskim rynku edukacyjnym. Zwrócono także uwagę na potrzebę opracowania wspólnej bazy danych szkoleń i kursów niestacjonarnych prowadzonych przez Uczelnię.

Rada, a zwłaszcza panowie profesorowie Jerzy Czerwonko i Jan Kmita poparli współpracę kierownictwa Centrum z innymi uniwersyteckimi ośrodkami kształcenia ustawicznego w Polsce. Najistotniejszym celem tej współpracy jest wypracowanie wspólnej polityki dotyczącej zasad kształcenia ustawicznego w kraju.

Właśnie tym zagadnieniom będzie poświęcone seminarium organizowane przez profesora Jerzego Mischke, kierownika Centrum Kształcenia Ustawicznego Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Seminarium odbędzie się 23 lutego we Wrocławiu w naszym Centrum. Wśród zaproszonych gości będzie około 20 przedstawicieli Centrów Kształcenia Ustawicznego wyższych uczelni z całej Polski.

Centrum w roku 1998 planuje, poza prowadzeniem swej statutowej działalności, która obiecująco się rozwija we wszystkich wymienionych wyżej kierunkach, włączenie się w organizację i promocję nowej inicjatywy Politechniki Wrocławskiej przy udziale Fundacji Rozwoju Politechniki Wrocławskiej i Centrum Kształcenia Ustawicznego. Inicjatywa, której pomysł dojrzał już od pewnego czasu, jest poważnym i bezprecedensowym w skali kraju przedsięwzięciem, mającym na celu stworzenie studium zawodowego na poziomie pomaturalnym pod patronatem trzech wrocławskich uczelni: Politechniki, Uniwersytetu i Akademii Medycznej.

Informacja dla studentów I roku znających języki obce (również w stopniu mało zaawansowanym)

Politechnika Wroclawska, wychodząc naprzeciw trendom umiędzynarodowienia kształcenia, ułatwienia studentom podjęcia studiów w specjalistycznych w obcych uczelniach, podniesienia umiejętności posługiwania się językami obcymi uruchamia od semestru letniego **międzywydziałowe wykłady** w językach **angielskim i niemieckim** dla studentów I roku studiów. Na początek będą to wykłady tylko z **fizyki**.

Szczegółowe ogłoszenia ukazały się na początku stycznia w gablotach dziekanatów wszystkich wydziałów. Termin

zgłoszeń już wprawdzie minął (25.01.), jednak organizatorzy zapewniają, że będą przyjmować je nadal, aż do początku semestru. Grupa angielska ruszy z całą pewnością, w grupie niemieckiej są jeszcze wolne miejsca. Ukończenie kursu międzywydziałowego będzie honorowane przez wydziały macierzyste studentów jako zaliczenie fizyki na ich wydziałach.

O wynikach akcji rekrutacji na te wykłady oraz ich przebiegu poinformujemy w jednym z następnych numerów „Pryzmatu”.

Kolegium Prorektorów ds. studenckich i dydaktyki

Przybyłych na kolejne spotkanie prorektorów w dniu 20 stycznia przywitani gospodarze – księża rektorzy Papieskiego Fakultetu Teologicznego i Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego. W niezmiernie ciepłych i podniosłych słowach zaprosili obecnych – w tym dwoje prorektorów z poprzedniej kadencji: prof. Teresę Znamierowską (AE) i prof. Andrzeja Steciwkę (AM) – do podzielenia się oplatkiem. Prof. Marian Rojek odczytał skierowany na jego ręce list prof. Zdzisława Kremensa z Politechniki, który – dziękując za zaproszenie – usprawiedliwił swoją nieobecność służbowym wyjazdem do USA.

W części roboczej prof. Marian Rojek poinformował o wynikach rozmów z dyrektorem ZOZ dr. Andrzejem Gawlikiem dotyczących aktualnych prac organizacyjnych związanych z działalnością komisji orzekającej o niepełnosprawności studentów oraz przypomniał o tematyce następnego posiedzenia kolegium, w poszerzonym o przedstawicieli Kuratorium Oświaty składzie. Prof. Andrzej Witkowski przedstawił informacje o wspólnej inicjatywie Uniwersytetu i Politechniki (Biuro Karier), zasadach działania biura i zachęcał inne uczelnie do przy-

łączenia się do tego przedsięwzięcia. Większość obecnych wyraziła swoje zainteresowanie i poparcie. Prof. Stanisław Wrzosek zasygnalizował konieczność powołania komisji lekarskiej dla studentów niepełnosprawnych studiujących poza Wrocławiem. Prof. Teresa Znamierowska przedstawiła aktualny stan zabiegów o zatwierdzenie przez Radę Główną nowego, interdyscyplinarnego kierunku studiów – „inżynieria i zarządzanie”.

Spotkanie zakończyło się uroczystą wieczerzą w refektarzu Wyższego Seminarium Duchownego. (mr)

Z WOKANDY SĄDOWEJ

- Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście postanowieniem z 14 listopada 1997 r. oddalił powództwo we wniesionej przez popularnego pracownika i studenta PWr sprawie (sygnatura akt I C 1191/97). Powód wniosł o przyznanie mu zapomogi z funduszu pomocy studentom. Sąd uzasadnił postanowienie niewłaściwością drogi sądowej.

- Sąd Pracy również oddalił powództwo ww. osoby o przywrócenie do pracy i wypłacenie wynagrodzenia. Sąd orzekł, że nie nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę.

WAŻNY KOMUNIKAT

(profesora Miodka)

Obecnie „nie” pisze się razem z wszystkimi imiesłowami przymiotnikowymi, zarówno czynnymi jak biernymi. Szczególnie dedykujemy tę informację naszym korespondentom.

Centrum Metod Stochastycznych im. Hugona STEINHAUSA

ogłasza konkurs na najlepszą pracę naukową
z zakresu procesów stochastycznych i ich zastosowań

Stypendium naukowe im. H.Steinhausa (jednorazowe, stanowiące równowartość 1000 USD) ufundowane przez córkę Profesora panią Lidię Kottową zostanie przyznane przez Radę Naukową Centrum w składzie:

Prof.dr hab. Witold KLONECKI
Prof.dr hab. Tomasz ROLSKI
Prof.dr hab. Czesław RYLL-NARDZEWSKI
Prof.dr hab. Kazimierz URBANIK
Prof.dr hab. Aleksander WERON

za najlepsze publikacje, które ukazały się lub zostały przyjęte do druku w liczących się czasopismach krajowych lub zagranicznych.

W konkursie mogą brać udział młodzi pracownicy, którzy **nie ukończyli 28 roku życia, zatrudnieni we wrocławskich placówkach naukowych.**

Publikacje wraz z krótkim życiorysem naukowym należy nadsyłać na adres Centrum do dnia **28.02.1998.**

Jury Konkursu zastrzega sobie prawo ewentualnego podziału stypendium.

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 20

cja procesów przemysłowych oraz Automatyka i sterowanie w energetyce. Zatwierdzono też obsadę personalną kierunku *Automatyka i Robotyka.*

Postanowiono utworzyć na studiach zaocznych uzupełniające studia magisterskie, na których specjalizacja będzie realizowana wyłącznie przez pracę dyplomową na ostatnim semestrze studiów.

Jednomyślnie zaakceptowano tematy prac magisterskich dla studentów IV roku.

Poparto wnioski o powołanie dr hab.inż. Mieczysława Zielichowskiego, prof. PWr oraz dr hab.inż. Zbigniewa Wróblewskiego, prof. PWr na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Politechnice Wrocławskiej na czas nieokreślony.

Poparto rekomendację dr hab.inż. Jana Zawilaka, prof. PWr oraz dr hab.inż. Artura Wilczyńskiego jako kandydatów na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Politechnice Wrocławskiej oraz powołano recenzentów dorobku naukowego kandydatów.

Postanowiono zatrudnić mgr inż. Andrzeja Bosa na stanowisku asystenta w I-29.

Prof. Z.Wróblewski przekazał informację o sytuacji finansowej wydziału. Poinformował też, że nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia dydaktyczne w dużych grupach i wykonujący na rzecz wydziału prace wykraczające poza zakres ich obowiązków otrzymają w styczniu jednorazowo zwiększone wynagrodzenie.

INFORMATYKA I ZARZĄDZANIE

Na posiedzeniu Rady Wydziału 16.12.97 dziekan poinformował, że Rada powiększyła się o nowego doktora habilitowanego – pana W.Kwaśniczkiego z I-22.

Postanowiono ogłosić konkurs na stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Organizacji i Zarządzania w zakresie zarządzania produkcją i logistyki oraz powołano komisję konkursową.

Wyrażono zgodę na udzielenie urlopu na dokończenie rozprawy doktorskiej mgr D.Królowi oraz przedłużenie stypendium doktorskiego mgr A.Kobyłańskiemu.

Dokończenie na stronie 22

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 21

Nadano stopień doktora nauk technicznych w zakresie informatyki mgr Pawłowi Zielińskiemu. Wystąpiono o nagrodę Prezesa Rady Ministrów dla pracy doktorskiej mgr P. Zielińskiego.

Przyjęto zasady i kryteria oceny nauczycieli akademickich, które są zgodne ze Statutem Uczelni i Ustawą o Szkolnictwie Wyższym.

pozytywnie zaopiniowano uruchomienie – wspólnie z Wydziałem Mechaniczno-Energetycznym – Studium Podyplomowego „Systemy Zarządzania i Nowe Technologie w Ciepłownictwie”.

Dziekan przedstawił rozdział funduszu osobowego na instytuty i zakłady wydziału.

ELEKTRONIKA

W roku 1997 odbyło się 13 (w tym jedno podwójne) posiedzeń Rady Wydziału Elektroniki.

Nadano stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie *elektronika* 6 osobom, w tym 3 pracownikom I-25 oraz 3 osobom spoza Politechniki Wrocławskiej (Politechnika Śląska, Politechnika Rzeszowska, Uniwersytet w Kassel).

Przeprowadzono postępowanie w sprawie nadania tytułu naukowego 3 osobom (wszyscy kandydaci byli spoza Wydziału Elektroniki).

Wydział Elektroniki uzyskał prawo doktoryzowania w zakresie elektroniki.

W drodze konkursu awansowano 4 osoby na stanowisko profesora nadzwyczajnego oraz 14 osób na stanowisko adiunkta naukowo-dydaktycznego. Po ogłoszeniu konkursu przyjęto 7 osób na stanowisko asystenta naukowo-dydaktycznego.

Na Wydziale Elektroniki kształcą się obecnie prawie 4400 studentów. Mają oni do wyboru studia dzienne magisterskie, inżynierskie i uzupełniające magisterskie, a także studia zaoczne inżynierskie i uzupełniające magisterskie.

Na studiach magisterskich dziennych istnieją 3 kierunki: Automatyka i Robotyka (z 3 specjalnościami), Elektronika i Telekomunikacja (9 specjalności) oraz Informatyka (2 specjalności). Na dziennych studiach inżynierskich i

Dokończenie na stronie 23

Golden Key Awards dla dwóch naukowców na The London International Inventions Fair

Łzy szczęścia

Dr hab.inż. Henryk Kasprzak z Instytutu Fizyki wraz ze swoim zespołem Optyki Fizjologicznej prezentował na międzynarodowej wystawie „The London International Invention Fair” (Londyn, 27-30.11.1997) nową metodę oraz laserowy interferometr do bardzo dokładnego, submikronowego pomiaru stabilności warstwy łoż in vivo na rogówce oka oraz soczewce kontaktowej. Na wystawie londyńskiej zaprezentowana metoda oraz urządzenie otrzymały od organizatora wystawy, International Institute of Innovators „Golden Key Award”.

Zarówno metoda, jak i urządzenie zostały zgłoszone w Polskim Urzędzie Patentowym i oczekują na przyznanie patentu.

Metoda oraz interferometr mogą być podstawą do opracowania nowego, unikalnego urządzenia do ilościowej diagnostyki stanu warstwy łoż. Do chwili obecnej brak jest takich metod oceniających rozkład i kinetykę warstwy łoż na rogówce oka oraz soczewce kontaktowej, a okulistyka współczesna odczuwa brak takich możliwości pomiarowych. Coraz częściej występująca patologia zwana ogólnie „zespołem suchego oka” oraz jego modyfikacjami, a polegająca na niedostatecznej ilości wytwarzanych łoż lub na nieprawidłowym rozkładzie łoż na oku jest w chwili obecnej bardzo trudna do ilościowego diagnozowania. Patologia produkcji oraz stabilności warstwy łoż powoduje dyskomfort widzenia oraz może prowadzić do zaburzeń zewnętrznej warstwy rogówki lub powieki.

Zespół Optyki Fizjologicznej w ramach drugiego już grantu KBN zajmuje się badaniem własności fizycznych ośrodków

optycznych oka oraz opracowywaniem nowych, unikalnych metod ilościowej diagnostyki ważnych w procesie widzenia parametrów oka, ze szczególnym uwzględnieniem rogówki oka.

Złoty klucz do sukcesu

Dr inż. Ryszard Radomski z Instytutu Chemii Fizycznej i Teoretycznej, który uczestniczył w wystawie „The London International Inventions Fair” (Londyn 27-30.11.1997) otrzymał też to rzadkie wyróżnienie. Organizator wystawy przyznał mu „Golden Key Award” za prezentację skonstruowanego i produkowanego we Wrocławiu przyrządu EMU (Elektroniczny Miernik Uniwersalny). Przyrząd ten jest uniwersalnym narzędziem do wielu różnorodnych analiz metodami elektrochemicznymi. Został zaprojektowany i jest wykonywany na indywidualne zamówienie placówek badawczych. W polskich laboratoriach pracuje już ponad 30 jednostek EMU, wśród których nie ma dwóch identycznych. Zespół dr Radomskiego opracował bowiem modułowy schemat przyrządu, którego różne wersje można budować przez zestawienie z podzespołów w konfiguracji żądanej przez zleceniodawcę. Przyrząd jest w pełni skomputeryzowany i podlega stałemu unowocześnianiu. W wyniku prezentacji EMU w Londynie Instytut otrzymał oficjalnie zapytanie agencji naukowo-technicznej w Sheffield reprezentującej dwie poważne brytyjskie firmy branży elektronicznej. W ich imieniu agencja negocjuje możliwość sprzedaży licencji lub rozwinięcia koprodukcji.

Życzymy dr Radomskiemu, aby sukces konstrukcyjny został w niedalekiej przyszłości nagrodzony sukcesem komercyjnym. (Ijk)

Konkurs

Wyniki XIV Ogólnopolskiego Konkursu na najlepsze prace magisterskie z informatyki, zorganizowanego w 1997 roku przez Polskie Towarzystwo Informatyczne

Rozstrzygnięto XIV Ogólnopolski Konkurs PTI na najlepsze prace magisterskie z informatyki. Do konkursu zgłoszono 24 prace, wykonane w roku akademickim 1996/97 na dziewięciu krajowych wyższych uczelniach: Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu (1), Akademii Medycznej w Łodzi (1), Politechnice Gdańskiej (1), Politechnice Poznańskiej (5), Politechnice Śląskiej w Gliwicach (3), Politechnice Warszawskiej (2), Politechnice Wrocławskiej (5), Uniwersytecie Jagiellońskim (3) oraz Uniwersytecie Wrocławskim (3). Na posiedzeniu w dniu 22. grudnia 1997 roku we Wrocławiu Komisja Konkursowa w składzie: prof. dr hab. inż. Czesław Daniłowicz (przewodniczący), prof. dr hab. inż. Zbigniew Huzar, prof. dr hab. inż. Jan Magott, dr hab. Andrzej Marciniak, prof. dr hab. Zygmunt Mazur, dr inż. Zbigniew Szpunar (sekretarz), uwzględniając opinie recenzentów prac konkursowych, po dyskusji ustaliła następujące rozstrzygnięcie konkursu:

Pierwszą nagrodę, w wysokości 1.200 zł, otrzymał mgr inż. Krzysztof GIARO za pracę pt. „*Badanie zwartego szeregowania zadań na procesorach dedykowanych*”, wykonaną na Politechnice Gdańskiej (Wydział Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki, Katedra Podstaw Informatyki; promotor: prof. dr hab. Marek Kubale).

Drugą nagrodę, w wysokości 900 zł, otrzymał mgr inż. Marcin GRABOŃ za pracę pt. „*Przestrzenna wizualizacja ukształtowania terenu*”, wykonaną na Politechnice Wrocław-

skiej (Wydział Informatyki i Zarządzania, Wydziałowy Zakład Informatyki; promotor: dr inż. Jerzy Sas).

Trzecią nagrodę, w wysokości 700 zł, otrzymał mgr inż. Daniel SŁOBODZIAN za pracę pt. „*Zarządzanie transakcjami w architekturach klient-serwer obiektowych baz danych*”, wykonaną na Politechnice Poznańskiej (Wydział Elektryczny, Instytut Informatyki; promotor: prof. dr hab. inż. Tadeusz Morzy).

Trzy równorzędne wyróżnienia po 500 zł otrzymali: mgr inż. Adam CZAJKA za pracę pt. „*Projektowanie oprogramowania metodą HRT-HOOD i jego realizacja w języku C*”, wykonaną na Politechnice Poznańskiej (Wydział Elektryczny, Instytut Informatyki; promotor: dr hab. inż. Jerzy R. Nawrocki); mgr Michał KĘPIŃSKI za pracę pt. „*Przetwarzanie mowy w interfejsie użytkownika dla osób niepełnosprawnych*”, wykonaną na Uniwersytecie Jagiellońskim (Wydział Matematyki i Fizyki, Instytut Informatyki; promotor: dr inż. Andrzej Izworski z AGH w Krakowie), mgr inż. Krzysztof OBORZYŃSKI i mgr inż. Cezary SOBANIEC za pracę pt. „*Projekt i realizacja systemu z rozproszoną pamięcią współdzieloną*”, wykonaną na Politechnice Poznańskiej (Wydział Elektryczny, Instytut Informatyki; promotor: prof. dr hab. inż. Jerzy Brzeziński).

Dla autorów trzech nagrodzonych prac Polskie Towarzystwo Informatyczne ufundowało ponadto udział w Szkole PTI w Szczepku (czerwiec 1998 r.), gdzie laureaci będą mogli zaprezentować swoje prace.

Laureatom konkursu składamy gratulacje oraz życzenia sukcesów w dalszej pracy zawodowej.

W imieniu organizatorów XIV konkursu składamy podziękowanie Panu dr. Andrzejowi KRUPIE, prezesowi firmy INTERNATIONAL BUSINESS SYSTEMS z Wrocławia za

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 22

uzupełniających magisterskich istnieje kierunek Elektronika i Telekomunikacja (6 specjalności na studiach inżynierskich i 2 na uzupełniających studiach magisterskich).

Na studiach zaocznych istnieją 2 kierunki: Elektronika i Telekomunikacja (2 specjalności) oraz Informatyka (1 specjalność).

Na Wydziale pracuje 23 profesorów tytularnych, 23 profesorów nadzwyczajnych, 4 docentów, 11 adiunktów z habilitacją, 183 adiunktów, 69 asystentów, 13 starszych wykładowców i 1 wykładowca, a także 536 innych pracowników. Pracownicy dydaktyczni przepracowali w roku akademickim 1996/97 prawie 33 tysiące godzin nadliczbowych, co stanowi około 50% ich pensum dydaktycznego.

W roku akademickim 1997/98 stypendia naukowe (w wysokości 170-360 zł) otrzymuje 949 studentów, a stypendia socjalne (w wysokości 90-170 zł) – 554 studentów.

ufundowanie wszystkich nagród na łączną kwotę 4300 zł.

Uroczystość ogłoszenia wyników XIV konkursu oraz wręczenie nagród laureatom odbędzie się 12 lutego 1998 roku o godz. 12.00 w sali seminaryjnej Wydziałowego Zakładu Informatyki Politechniki Wrocławskiej.

*Sekretarz Komisji
dr inż. Zbigniew Szpunar*

Sportowe życie

„Życie Akademickie” (miesięcznik społeczności akademickiej AWF we Wrocławiu) zorganizowało już piąty plebiscyt na najpopularniejszego sportowca i najpopularniejszego trenera związanego z Akademią. Pierwszy plebiscyt ogłoszono w grudniu 1993 roku, a wygrała go brązowa medalistka mistrzostw Europy w judo – Anita Kubica. Natomiast ówczesny mistrz świata w judo i zwycięzca plebiscytu ogólnopolskiego – Rafał Kubacki, uplasował się dopiero na trzecim miejscu.

O zajętych miejscach na listach, nie zawsze decydowały konkretne osiągnięcia sportowe. Znacznie większy wpływ miała popularność danego sportowca, jaką cieszył się on w swoim środowisku. Wyniki są wykładnikiem popularności poszczególnych dyscyplin sportowych na wrocławskim AWF-ie. Wśród trenerów wygrywała z reguły osoba reprezentująca tę samą dyscyplinę, co zwycięzca plebiscytu wśród sportowców.

Na V Plebiscyt „Życia Akademickiego” wpłynęło więcej kuponów niż wynosi jednorazowy nakład gazety. Głosowano na ponad sie-

demdziesięciu sportowców. Tym razem najpopularniejszymi okazali się: mistrz świata w judo – **Rafał Kubacki** i trener judo **Kazimierz Witkowski** (już po raz drugi).

Wyniki plebiscytu ogłoszono na Balu Sportowca, który odbył się 19 stycznia w dyskotekce „Kolor”. Zjawilo się tam około tysiąca osób. Wśród tegorocznych uczestników balu przeważali studenci, ale na sali pojawiły się także w komplecie władze uczelni, liczni profesorowie i nauczyciele akademicy, absolwenci, trenerzy oraz wybitni sportowcy. Byli też zaproszeni goście: Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej Urzędu Miasta, Przewodniczący Komisji Kultury Fizycznej i Sportu Rady Miasta, prezesi związków i klubów sportowych, a także liczni dziennikarze i osoby sponsorujące imprezę. W roli gospodarza wystąpił Redaktor Naczelny „Życia Akademickiego” - dr Jerzy Jankowski a gości przywitał JM Rektor AWF - prof. dr hab. med. Dżdzisław Zagrobelny.

Wyróżniono i nagrodzono:

- najlepszych sportowców AWF lig międzyuczelnianych,
- sportowców, którzy osiągnęli najlepsze wyniki w nauce,

- najlepszych sportowców Wydziału Rehabilitacji Ruchowej.

Po ogłoszeniu wyników plebiscytu „Życia Akademickiego” wręczono puchary i dyplomy pięciu najpopularniejszym trenerom oraz sześciorgu, spośród dziesięciorga wybranych sportowców (4 osoby przebywały w tym czasie za granicą lub na zgrupowaniach sportowych). Laureaci otrzymali też liczne nagrody od sponsorów.

Specjalne wyróżnienia otrzymali: najmłodsza laureatka tegorocznego plebiscytu, najwyżej sklasyfikowany laureat reprezentujący gry zespołowe, najlepszy debiutujący w 1997 roku sportowiec, najlepszy działacz w minionym roku. Ze względu na brak kandydatów, nie przyznano tym razem nagrody *fair play*.

Prorektor do Spraw Studentek i Sportu wręczył Redaktorowi Naczelnemu dr Jerzemu Jankowskiemu puchar „za popularyzację sportu akademickiego”.

Gościom zaszerwowano piwo, chleb ze „smalcem babuni” i chipsy. Zabawa trwała do białego rana, a niektórzy studenci prosto z balu szli na egzaminy.

Dokończenie na str. 24

FILIA WAŁBRZYSKA

STYCZEŃ

8.01.98 – impreza studencka „Noworoczny Turniej Koszykówki”

9.01.98 – przyznanie przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej bezzwrotnej dotacji dla Filii w wysokości 47.500 zł na usuwanie szkód powodziowych

19.01.98 – rozpoczęcie rekrutacji na studia zaoczne inżynierskie na Wydziale Chemiczny i Elektryczny rozpoczynające się od 16.02.98

21.01.98 – impreza studencka „Nocny Show Bilardowy”

22.01.98 – wręczenie dyplomów ukończenia studiów absolwentom Wydziału Inżynierii Środowiska

27.01.98 – spotkanie Dyrektora Filii – Ryszarda KABATA z Wojewodą Wałbrzyskim – Bolesławem MARCINISZYNEM

FILIA LEGNICKA

STYCZEŃ

5.01.1998 – dr inż. Piotr Petlic złożył rezygnację z funkcji zastępcy dyrektora filii do spraw dydaktyki.

15.01.1998 – tradycyjnie już odbyła się górnicza impreza karnawałowa „Karczmą Piwna” i „Comber Babski” z udziałem gości z Wrocławia, Jeleniej Góry i Legnicy oraz pracowników i studentów filii.

16.01.1998 – dyrektor filii, na zaproszenie Pani Marszałek Stanisławy Repy, wziął udział w XX sesji Sejmiku Samorządowego Województwa Legnickiego w Polkowicach. Omawiane były między innymi perspektywy rozwoju szkolnictwa wyższego na terenie województwa legnickiego.

21.01.1998 – dyrektor filii wziął udział w nadzwyczajnej sesji Sejmiku Samorządowego Województwa Legnickiego, podczas której nastąpiła prezentacja i zaopiniowanie kandydatury inż. Wiesława Sagana – absolwenta filii w Legnicy – na urząd Wojewody Legnickiego. Poruszone zostały również sprawy szkolnictwa wyższego w województwie.

26.01.1998 – posiedzenie kolegium filii dotyczące udziału filii w Targach Edukacyjnych w Legnicy (25-27.03.1998) oraz obchodów XXX-lecia filii. Ustalono termin (23-24 października br.) i program uroczystości jubileuszowych. Odbyła się konferencja na temat szkolnictwa wyższego w małych ośrodkach i zjazd absolwentów i byłych studentów filii.

Dokończenie ze strony 23

Bal Sportowca KS AZS Politechniki Wrocławskiej

Od wielu lat w karnawale odbywa się Bal Sportowca, który podsumowuje miniony rok sportowy i jest okazją do spotkania wszystkich trenerów, zawodników, działaczy, sympatyków i przyjaciół AZS-u, przedstawicieli władz samorządowych, wojewódzkich i uczelnianych, związków sportowych itp.. Podczas balu następuje rozstrzygnięcie plebiscytu na najpopularniejszego studenta sportowca oraz najlepszego sportowca sekcji wyczynowych. Poniżej podajemy wyniki plebiscytu.

Laureaci plebiscytu na najpopularniejszego studenta sportowca 1997 roku KS AZS Politechnika Wroclawska

I miejsce – Andrzej Makarow, V rok Budownictwa (I sekcja siatkowej).

Wieloletni reprezentant I sekcji piłki siatkowej (wielokrotnie zdobywał medale na MPP, MMLM), kapitan drużyny. Podstawowy zawodnik reprezentacji PWr w Lidze Międzyuczelnianej i Mistrzostwach Polski Politechnik.

II miejsce – Piotr Wach, III rok Elektroniki (sekcja judo).

Czołowy zawodnik sekcji judo. Reprezentant PWr w wadze do 86 kg.

III miejsce – Wojciech Tabatowski, V rok Mech.-Energetyczny.

Jeden z filarów II sekcji piłki siatkowej – pozycja środkowego ataku. Reprezentant PWr w Lidze Międzyuczelnianej i Mistrzostwach Polski Politechnik.

IV miejsce – Grzegorz Drożdż, IV rok Inżynierii Środowiska (II sekcja piłki koszykowej).

Oddany koszykowiec, najlepszy zawodnik II drużyny Uczelni, kierownik II sekcji. Mistrz rzutów za 3 pkt. Organizator lig uczelnianych trójek koszykarskich.

V miejsce – Barbara Hemon, V rok Inżynierii Środowiska (sekcja piłki siatkowej kobiet).

Najbardziej wszechstronna zawodniczka sekcji piłki siatkowej kobiet – pozycja rozgrywającej. II i V m. na Mistrz. Polski Politechnik.

Laureaci plebiscytu na najlepszego sportowca 1997 roku KS AZS PWr

I miejsce – Cezary Balicki i Adam Żmudzinski, drużynowi wicemistrzowie Europy w brydżu sportowym – Moncecatini (Włochy). V miejsce na DMŚ Bermuda Bowl – Hammamet (Tunezja). Drużynowi mistrzowie USA – zdobywcy Pucharu Spingolda (po raz pierwszy w historii zwyciężyła drużyna europejska). Zwycięzcy wielu prestiżowych turniejów w Europie, USA i Australii.

II miejsce – Paweł Rańda, mistrz Olimpiady Młodzieży (mistrz Polski juniorów w wioślarstwie) w jedyńce i czwórce podwójnej. VIII miejsce w czwórce bez sternika ju-

niorów na Mistrzostwach Świata w Belgii.

III miejsce – Anna Bednarska, piąta zawodniczka w Polsce wśród senierek. III miejsce drużynowo w Pucharze Polski (tenis stołowy).

IV miejsce – Anna Wasiak, mistrzyni Olimpiady Młodzieży (mistrzyni Polski juniorek) w jedyńce. VII miejsce na Mistrzostwach Świata Juniorów w Belgii (sekcja wioślarstwa).

V miejsce – Gabriel Pawlak i Krzysztof Kubasek, mistrzowie Olimpiady Młodzieży (Mistrzostwa Polski Juniorów) w czwórce podwójnej. VIII miejsce w czwórce bez sternika juniorów na Mistrzostwach Świata w Belgii (sekcja wioślarstwa).

Wiosłowanie na sucho

Okres zimowy nie pozwala trenować wioślarzom na wodzie. Dlatego jedną z form treningu symulującego wiosłowanie są ćwiczenia na ergometrze wiosłarskim. Efekt tych treningów można sprawdzić podczas zawodów. Wrocławski KS AZS PWr tradycyjnie organizuje Międzynarodowe Mistrzostwa Polski na ergometrze wiosłarskim. W tym roku startowała rekordowa ilość zawodników (około 200), w tym dwóch mistrzów świata – Robert Sycz i Maciej Siejkowski. Oto wyniki w poszczególnych kategoriach:

KJ (kobiety juniorki)

I miejsce – Dorota Gazda z RTW Bydgoscia Kabel 7'05"9"

II miejsce – Olga Bierezniewa z Białorusi

III miejsce – Anna Piemionowa z Rosji

MJ (mężczyźni juniorzy)

I miejsce – Eugeniusz Zigulin z Rosji 6'09"5"

II miejsce – Marcin Pryciak z WKS Zawisza Bydgoszcz

III miejsce – Radosław Gajda z AZS AWF Kraków

KL (kobiety waga lekka)

I miejsce – Ilona Mokronowa z Poznania Poznań 7'08"9"

II miejsce – Elżbieta Kuncewicz z Poznania Poznań

III miejsce – Elena Mielnikowa z Rosji

ML (mężczyźni waga lekka)

I miejsce – Robert Sycz z Zawiszy Bydgoszcz 6'13"9"

I miejsce – Andrej Szewel z Rosji

III miejsce – Paweł Rańda z KS AZS Politechnika Wroclawska

KA (kobiety seniorki)

I miejsce – Agnieszka Tomczak z RTW Bydgoscia Kabel 6'44"5"

II miejsce – Iwona Zygmunt z RTW Bydgoscia Kabel

III miejsce – Inessa Zacharewska z Białorusi

MA (mężczyźni seniorzy)

I miejsce – Maciej Siejkowski z KS AZS Politechnika Wroclawska 5'43"5"

II miejsce – Paweł Szurmiej z Białorusi

III miejsce – Dymitrij Pleczastnik z Białorusi

Startowano również w biegu weteranów oraz w biegu dla publiczności.

Rosnąca popularność ergometru w klubach wiosłarskich szybko przeniosła się na środowisko akademickie. W tym roku razem

Dokończenie na stronie 25

FESTIWAL NAUKI ŚRODOWISKA WROCLAWSKIEGO Politechnika Wroclawska „NAUKA - TECHNIKA - CZLOWIEK”

Sekretariat: mgr inż. Elżbieta Mazurek, pok. 146, A-1, tel. 28-4
Sekcja Współpracy Międzynarodowej

KOMITET KOORDYNACYJNY FESTIWALU NAUKI NA POLITECHNICIE WROCLAWSKIEJ

- prof. Ludwik KOMOROWSKI, I-30, Koordynator
- mgr Alicja SAMOŁYK, Sekretariat Uczelni
- dr inż. Kazimierz GRABAS, Dział Nauki
- mgr Irena SUSEL, Biuro Dyrektora Administracyjnego, finanse
- mgr Krystyna GALIŃSKA, Sekcja Współpracy Międzynarodowej, prezentacja programów międzynarodowych
- mgr inż. Elżbieta MAZUREK, Sekcja Współpracy Międzynarodowej, sekretariat festiwalu
- mgr Agata SZKLIŃSKA, Sekcja Współpracy Międzynarodowej, wydawnictwa
- mgr inż. Andrzej SOLECKI, Dział Nauczania, kontakt z mediami
- mgr inż. Dariusz GODLEWSKI, Sekretariat Uczelni, oprawa plastyczna
- mgr inż. Antoni TARCZEWSKI, Dział Nauki
- mgr Grzegorz ZIELIŃSKI, Fundacja Manus

*Jesteś dumny ze swego dzieła?
Możesz pokazać laboratorium?
Umiesz opowiadać o swojej pracy?
Chcesz zabłysnąć we Wrocławiu?
Weź udział w Festiwalu Nauki!*

Zgłoś się w sekretariacie festiwalowym pok. 146, A-1, tel. 28-46.

Udział Politechniki Wrocławskiej w Festiwalu Nauki (25-27 września 1998) planowany jest na dwóch poziomach: przez imprezy centralne, organizowane przez Komitet Koordynacyjny i przeznaczone dla „tłumów” oraz przez mniejsze spotkania zaproponowane przez wydziały dla osób zainteresowanych zagadnieniami szczegółowymi. Jako imprezy centralne planuje się wykłady w auli wygłaszane przez osobistości związane z politechniką. Zostanie również zorganizowane centrum informacyjne w gmachu A-1. Centrum dostarczy zwiedzającym pełną informację o imprezach zaplanowanych na całej uczelni.

Zasadniczą treścią festiwalu powinny stać się wykłady, pokazy, wystawy itp. organizowane na wydziałach, w instytutach, w laboratoriach. Festiwal stwarza okazję do zaprezentowania szczególnie tych prac naukowych i technicznych, których znaczenie jest łatwe do zaobserwowania przez szeroką publiczność. Każdy wydział posiada własne doświadczenia, które na uczelni technicznej są szczególnie cenne. Tutaj bowiem mamy kontakt z nowinkami technicznymi, które na naszych oczach stają się chlebem powszednim „dla mas”. Kserograf, telefon komórkowy, płyta CD czy kod paskowy to przykłady urządzeń, które rozpowszechniły się w Polsce w ostat-

nich kilku latach i zawierają w sobie ładunek „wiedzy tajemnej”, o której szkoły nie uczą.

Ładunek wiedzy i możliwości ukryte na politechnice warto ujawnić miastu przy okazji festiwalu. Są na politechnice specjaliści umiejący ciekawie opowiadać nie tylko o nowinkach technicznych, lecz chyba o wszystkich problemach istotnych dla zwykłych zjadaczy chleba. Dlaczego nie mielibyśmy zaproponować wykładów popularno-naukowych na każdy możliwy temat: o konstrukcji mostu, o działaniu klimatyzatora, o zanieczyszczeniach powietrza, o umocnieniach hydrotechnicznych Odry, o planach budowy autostrad i obwodnic, o nowoczesnej architekturze, o postępie w motoryzacji, o wytwarzaniu kosmetyków, o dziurze ozonowej, o wnętrzu komputera, o automatach i robotach, o sposobach na energię czystą i taną, o sztucznych kościach, itd. itp. Każdy z takich wykładów ma szansę zgromadzić niechby tylko garstkę 20-30 zainteresowanych, przyciągniętych do festiwalu przez akcję reklamową, zaplanowaną centralnie dla festiwalu. W rezultacie odkrywamy, jak wielkie jest zapotrzebowanie na działalność popularyzatorską w zakresie wiedzy technicznej.

Wrocławianie potrafią docenić ofertę otwartych drzwi. Wystarczy, że powiedzą z dumą – to Nasza Politechnika! (ljk)

Coś dla kujonów

Zapraszamy do Łodzi osoby, które chciałyby posłuchać śpiewu Akademickiego Zespołu Pieśni i Tańca „Kujon” lub Chóru Kolegium Nauczycielskiego ze Zgierza. Wymienione zespoły uświetnią odbywające się w dniach 18-20 lutego Łódzkie Targi Edukacyjne. Będzie można też oglądać pokazy mody, makijażu, prezentacje kulinarne (? – wolelibyśmy degustacje), popisy akrobatyczne itd. Będzie też wykład otwarty „Współczesne problemy kosmetologii” (tak, tak, nie chodzi o kosmologię!).

Zasadniczą prezentacją będzie dotycząca oferty edukacyjnej 130 instytucji dydaktycznych, wydawnictw specjalistycznych i producentów środków dydaktycznych. Wstęp na Targi, które odbędą się w Centrum Wystawienniczo-Handlowym Expo, jest wolny.

Z powyższego widać, że edukacja jest już najprawdziwszym biznesem, który ma swoją reklamę i promocję. Jeszcze trochę, a ukażą się w telewizji reklamy: „Tylko extra-super-euro-inżynier z Politechniki w Śrubokrętach Średnich rozwiąże wszystkie Twoje problemy. Zwykły, tani inżynier tego nie potrafi!” Może to i prawda. (mk)

Sport...

Dokończenie ze strony 24

z VII MMP odbyły się po raz pierwszy Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych. Studenci startowali na dystansie 1000 m (zawodnicy wyczynowi – 2000 m), a ich poziom zaskoczył samych trenerów wioślarstwa. W rywalizacji drużynowej startowało 7 uniwersytetów, 4 politechniki oraz 1 akademia rolnicza, 1 akademia medyczna i 1 szkoła niepaństwowa. W klasyfikacji generalnej zwyciężył Uniwersytet Warszawski przed Politechniką Gdańską i Uniwersytetem Toruńskim. W klasyfikacji uniwersytetów zwyciężyli: Uniwersytet Warszawski przed Toruńskim i Wrocławskim. W klasyfikacji politechnik zwyciężyli: Politechnika Gdańska przed Warszawską i Wrocławską.

Mamy nadzieję, iż w przyszłości ergometr będzie funkcjonował w każdym akademiku i w każdej siłowni.

Snowboard

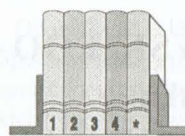
Jesienią ubiegłego roku powstała w naszym Klubie sekcja windsurfingowo-snowboardowa. Początki trudne, ale w górach jest już śnieg, zatem pierwszy wyjazd snowboardzistów odbędzie się w dniach 16 - 18.02.1998. Wszystkich chętnych do uprawiania szaleństw snowboardowych zapraszamy do bud. C-9, pok. 424. Na wiosnę prowadzone będą pierwsze treningi windsurfingowe. Ilość miejsc ograniczona. **Już teraz możesz zapisać się do sekcji.** ●

KSIĄŻKI, które polecamy...

Jaques Le Goff

Inteligencja w wiekach średnich

Oficina Wydawnicza Volumen
Dom Wydawniczy Bellona
Warszawa 1997

cena 22,50 zł

Uniwersytety są wytworem średniowiecznych miast. Powstawały często w oparciu o tradycję przykatedralnych szkół miejskich, ale w przeciwieństwie do tych ostatnich nie miały zapewnionej stabilnej sytuacji finansowej. Tym bardziej różniły się pod tym względem od społeczności intelektualnej działającej w klasztorach.

Nie można służyć naraz Nauce i Mamonie. Inteligencja już w tamtych czasach miała trudności z zachowaniem niezależności od dysponentów finansów. Największą niezależność zachowywali lekarze i prawnicy, gdyż dość łatwo potrafili spieniężyć swoją wiedzę. Ta różnica sytuacji poszczególnych fakultetów przyczyniała się do tworzenia przepaści między dyscyplinami i legła u podstaw niektórych istniejących do dzisiaj podziałów na dziedziny naukowe.

Mimo wszelkich przeszkód średniowieczni „inteligenci” byli prekursorami późniejszych intelektualistów. Specyfika ich działania opierała się na łączeniu zadań dydaktycznych z badawczymi. Ich zasługą jest też opracowanie metod i technik pracy: przygotowywanie podręczników, korzystanie ze źródeł pisanych i wypracowywanie też naukowych na drodze racjonalnej dyskusji.

W razie potrzeby potrafili też strajkować. Już w pierwszej połowie XIII wieku doszło do wielkiego strajku paryskich mistrzów i studentów, który doprowadził do uznania przez papieża, a w konsekwencji przez królów francuskich, przywilejów uniwersyteckich na mocy bulli *Parens scientiarum* (1231 rok!).

Również im zawdzięczamy istnienie wakacji, które na uniwersytecie paryskim w XIII wieku trwały miesiąc.

Doprawdy mało jest rzeczy, których nie wymyślono w owych czasach. Tę ciekawą i ładnie wydaną książkę wydano dzięki pomocy finansowej francuskiego MSZ, Wydziału Kulturalnego Ambasady Francuskiej w Polsce oraz Instytutu Francuskiego w Warszawie. Oznacza to, że ciągle są instytucje, które chcą sponsorować intelektualistów. (mk)

Niech żyje nam ...

Dokończenie ze strony 15

O tego typu imprezach można powiedzieć, że
„Humor tu przedni króluje
Dźwięczy groteska jak dzban
Pиво się leje
Nikt nie pieniądze
Lisów pilnuje tam stan.”

Gratulujemy dyrektorowi Filii w Legnicy – dr Henrykowi Bartoszewiczowi oraz osobom zajmującym się organizacją uroczystości: dr Andrzejowi Galińskiemu i studentom II roku Wydziału Górniczego – Annie Mróz, Lilianie Trzeciak, Tomaszowi Kułykowi i Cezaremu Mortce udanej imprezy.

Poniżej opisy do zamieszczonych obok, na okładce zdjęć:

Tablica Piwna we Wrocławiu

1. Prodziekan Wydziału Górniczego dr Krzysztof Hołodnik z *fukami*,
2. Zakuty w dyby reprezentant Uczelnianego Konwentu Samorządu Studenckiego odbywa karę nałożoną przez *Wysokie Prezydium*, a w *sprawach piwnych* zawsze *nieomylnie*,
3. „*Kuśle w górę!*”

Karczma Piwna i Comber Babski w Legnicy

4. Dr Sławomir Jerzak – kantor *Ławy Starszych* składa meldunek o jej gotowości do uroczystości.
5. Dr Zbigniew Nęcza w trakcie prowadzenia *Karczmy Piwnej*.
6. Płk Andrzej Boryczko ukarany za podpowiadanie.
7. Chrzest piwny dr Andrzeja Galińskiego (otrzymał imię *Andrzej I Kędzierzawy*). Ojcowie chrzestni: dr H. Bartoszewicz i prof. R. Grząślewicz.
8. „A jak student skostnieje, to go piwko rozgrzeje...”
9. *Młode lisice*: Anna Mróz i Liliana Trzeciak wraz ze *starymi lisicami*: dyr. Łucją Wojtkiewicz i prof. Moniką Hardygóra.
10. Wspólne śpiewy po integracji (od lewej: dr H. Bartoszewicz, Liliana Trzeciak, Anna Mróz, płk Andrzej Boryczko, dr A. Galiński, prof. M Hardygóra, płk Janusz Koenig. (hw)

PIERWSZY WIELKI ZJAZD FOTOTECHNIKÓW

oraz konferencja naukowa pt.:

Naukowa i dydaktyczna działalność Katedry i Zakładu Fototechniki Politechniki Wrocławskiej

Wrocław, 25-26 września 1998

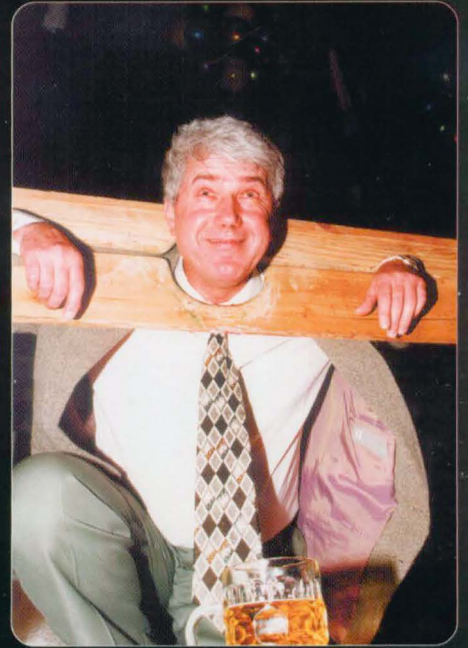
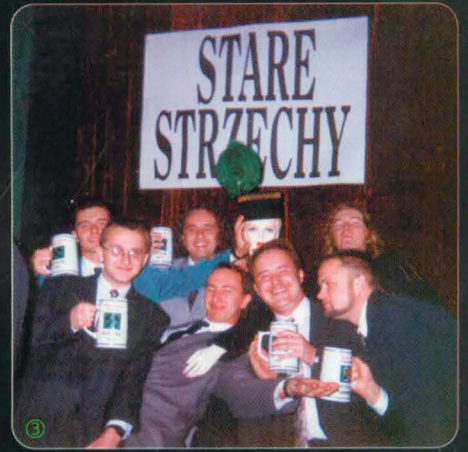
Konferencja i Zjazd organizowane są z okazji jubileuszu 50-lecia naukowej i dydaktycznej działalności Katedry i Zakładu Fototechniki

Uprzejmię proszę wszystkich absolwentów i sympatyków specjalizacji „Fototechnika” Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej oraz osoby zainteresowane wzięciem udziału w Zjeździe Fototechników i konferencji naukowej pt. „Naukowa i dydaktyczna działalność Katedry i Zakładu Fototechniki Politechniki Wrocławskiej” o pisemne zgłoszenie swojego uczestnictwa na adres Biura Organizacyjnego. Zgłoszenie powinno zawierać imię i nazwisko oraz adres do korespondencji, nr telefonu lub faksu, e-mail itp. Proszę o rozpowszechnienie tej informacji w swoim środowisku.

Sekretarz Zjazdu Fototechników
Piotr Nowak

Biuro Organizacyjne Zjazdu Fototechników, Instytut Chemii Fizycznej i Teoretycznej,
Politechnika Wrocławska, 50-370 Wrocław, Wybrzeże Stanisława Wyspiańskiego 27,
Tel. (071) 320-24-85, 320-32-43, kierownik Zakładu 320-34-49, fax. 320-33-64,
E-mail: nowak@kchf.ch.pwr.wroc.pl, WWW: http://fototechnika.ch.pwr.wroc.pl/

Obecny był na nim wojewoda wrocławski Witold Krochmal (na zdjęciu – z lewej). Posiedzenie w Sali Senatu otworzył przewodniczący Kolegium prof. Roman Duda (w środku). Gospodarz spotkania, JM prof. Andrzej Mulak – po prawej.

Po obradach goście zwiedzili otwarte laboratorium multimedialne w Instytucie Cybernetyki Technicznej.

Gdzieś tu powinno być jakieś Centrum.

Wrocławskie Centrum Sietciowo-Superkomputerowe. Komputer jest super, ale jakiś taki nieduży.

Po wprowadzającym wystąpieniu prof. Daniela Bema dr inż. Józef Janyszek zaprezentował wyposażenie WCSS.

Rektorzy zwiedzili również Centrum Kształcenia Ustawicznego, gdzie powitała ich pani mgr Małgorzata Stawska. Tu też są liczne pracownie komputerowe.